

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

ACADEMIC JOURNAL OF GRADUATE SCHOOL

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

SRRU 50th ANNIVERSARY

ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2566
Vol. 1, No. 3 September - December 2023

ISSN xxxx-xxxx (Print)

ISSN xxxx-xxxx (online)

Website us

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>

โครงการบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

กำหนดเผยแพร่ :

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา Academic Journal of Graduate school

ISSN xxxx-xxxx (Print), ISSN xxxx-xxxx (Online)

มีกำหนดเผยแพร่ปีละ 3 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน)

ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) และ

ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม)

วัตถุประสงค์ :

เพื่อรวบรวมและเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณาจารย์ บุคลากร นักวิชาการ ตลอดจนผู้สนใจทั้งภายในและภายนอกสำหรับการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับชุมชนและสังคม โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมทางด้านสังคมศาสตร์และด้านการศึกษา (การบริหารการศึกษา วิทยาการจัดการเรียนรู้ การศึกษาปฐมวัย การประถมศึกษา หลักสูตรและการสอน วิทยาศาสตร์ศึกษา จิตวิทยาการศึกษา สังคมศึกษา การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา พลศึกษาและสุขศึกษา เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา อุตสาหกรรมศึกษา การศึกษาพิเศษและสาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา)

เงื่อนไขการตีพิมพ์ :

บทความที่ส่งมายังวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษาจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) อย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้นิพนธ์ภายนอกจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้นิพนธ์ภายในจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องและได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์บทความและผู้นิพนธ์บทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความเช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้นิพนธ์แต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง

รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองอธิการบดี ฝ่ายยุทธศาสตร์และการยกระดับคุณภาพการศึกษา

บรรณาธิการ : ดร.สุรเชษฐ์ วงศ์ชัยประทุม

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวพร แนนหนา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกกานต์ ลายสนธิ

กองบรรณาธิการ :

รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ	พะยอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
รองศาสตราจารย์ บัญชา	ชื่นจิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์	แก้วพลอย	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
รองศาสตราจารย์ ดร. สนิท	ปิ่นสกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ ดร. ดำรงฤทธิ์	วิบูลกิจธนากร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์	มณีวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานตยुท	ตรีบุญนิธิ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายใน : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองศาสตราจารย์ บัญชา	ชื่นจิต
รองศาสตราจารย์ ดร.ยุพดี	สินมาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติศักดิ์	มีเจริญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาริรัตน์	แย้มประดิษฐ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกื้อ	กระแสน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนา	จินดาศรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กานต์	กาญจน์พิมาย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรวัส	อินทวิ
อาจารย์ ดร.ณัณนรา	ดีสม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประดิษฐ์	ชื่นบาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทิญา	มณีโชติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศักดิ์	มีสิทธิ์
อาจารย์ ดร.ชัยวัช	ตนตรง
อาจารย์ ดร.กมลรัตน์	วงศ์ถาปัตย์

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายนอก

รองศาสตราจารย์ชูชาติ	พะยอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
----------------------	-------	--------------------------

รองศาสตราจารย์สมศักดิ์	แก้วพลอย	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
รองศาสตราจารย์ประยงค์	ฐิติธนานนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวัฒน์	บันลือ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพร	ทับทิมศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรธิดา	ประสาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรี	อุงแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันชาติ	ชาญวิจิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลธิชา	โรจนแสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนทร	ชัยปายาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังคณา	บุญเสมอ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
อาจารย์ ดร.ฉัตรพล	พิมพ์พา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
อาจารย์ ดร.วิลาวัลย์	दानสิริสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

กองเลขานุการวารสาร :

เลขานุการ : นางณัฏฐ์นัน ทุนดี
ผู้ช่วยเลขานุการ : นายชัยยศ อุไรล้ำ/นางธนินท์ธร ทองแมน
ศิลปกรรม : นายทศพล คำชู/นายชุตติพร ไวรวัจนกุล/นางชนชนก พันธุ์สนิท
ฝ่ายประชาสัมพันธ์ : นางภัทรารัตน์ ชิดชอบ

สำนักงาน :

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา
โครงการบัณฑิตศึกษา อาคาร 28 ชั้น 1
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-710000, 094-5694453 / 044-514694
<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>
E-mail : graduate_journal@srnu.ac.th
ISSN XXXX -XXXX (Print)
ISSN XXXX -XXXX (Online)

บทบรรณาธิการ (Editorial)

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา เป็นวารสารทางวิชาการที่มุ่งเน้นการรวบรวม เผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณาจารย์ บุคลากร นักวิชาการ ตลอดจนผู้สนใจ ทั้งภายในและภายนอกสำหรับการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับชุมชนและสังคม โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่บทความ วิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมทางด้านสังคมศาสตร์และด้านการศึกษา (การบริหารการศึกษา วิทยาการ การจัดการเรียนรู้ การศึกษาปฐมวัย การประถมศึกษา หลักสูตรและการสอน วิทยาศาสตร์ศึกษา จิตวิทยา การศึกษา สังคมศึกษา การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา พลศึกษาและสุขศึกษา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางการศึกษา อุตสาหกรรมศึกษา การศึกษาพิเศษและสาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา) โดย ดำเนินการภายใต้เกณฑ์คุณภาพการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของวารสารตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2564 และศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index : TCI) ในการ ดำเนินการ ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้ใช้รูปแบบการนำเสนอบทความพร้อมกับข้อเสนอแนะสำหรับผู้นิพนธ์ให้มี คุณภาพและมาตรฐานที่เข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนา คุณภาพวารสารและยกระดับขึ้นสู่ฐานข้อมูลสากล โดยทางวารสารได้มีการดำเนินการขอหมายเลขรหัส ทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัล หรือตัวระบุวัตถุดิจิทัล (ดีโอไอ) (Digital Object Identifier : DOI) สำหรับทุก บทความที่เผยแพร่ในวารสาร เริ่มตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 นี้เป็นต้นไป ทั้งนี้ ช่องทางการนำส่งบทความเพื่อ พิจารณาเผยแพร่นั้น สามารถนำส่งบทความออนไลน์ได้ที่ <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs> ซึ่งเป็นระบบการบริหารงานวารสารออนไลน์ด้วยงานระบบ ThaiJo2.0 โดยบทความในวารสารฉบับนี้มีผู้นิพนธ์ มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก ซึ่งผลงานทางวิชาการดังกล่าวทางกองบรรณาธิการได้ จัดส่งไปให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จำนวน 3 ท่าน พิจารณาแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการเผยแพร่ทางวิชาการที่มาจากหลากหลายหน่วยงานของ แต่ละสาขาเป็นผู้พิจารณาเพื่อความสมบูรณ์ของบทความ และมอบให้ผู้นิพนธ์นำบทความไปปรับปรุงแก้ไขเป็น การเรียบร้อยแล้วก่อนการตีพิมพ์ตามกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์เผยแพร่

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นเวทีทาง วิชาการ ที่จะกระตุ้นความคิดและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของนักวิจัย นักวิชาการและผู้อ่านทุกท่าน และ ขอขอบคุณคณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปทุกท่านที่ให้ความสนใจร่วมส่งบทความเผยแพร่ใน วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา และขอขอบคุณกองบรรณาธิการ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและ ตรวจสอบบทความทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ดร.สุรเชษฐ์ วงศ์ชัยประทุม

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
กองบรรณาธิการ (Editorial Board)	ง
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)	ง
บทบรรณาธิการ (Editorial)	ฉ
บทความวิจัย (Research Articles)	
การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กที่มีความความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา	1
กชมน เลิศสิทธิ์	
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ในรายวิชาธุรกิจโรงแรม สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉัตรอุทุมพรพิสัย	10
ธนภัทร เปรมฉลาด	
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง	19
ธิดารัตน์ บุตรดี	
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา	29
นริศฯ แบบอย่าง	
พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี	39
อิศราภรณ์ ราชชื่น	
ภาคผนวก (Appendix)	51
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา	53
หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์เพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา	54
จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน	62
แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา	64
ใบตอบรับการเป็นสมาชิกวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา	65

การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กที่มีความความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือ
การเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดศรีสะเกษ
โดยใช้กระดานยืดกล้ามเนื้อขา

Development of large muscle skills For children with physical disabilities
or movement or health of the Sisaket Provincial Special Education Center
using Leg stretching board

กชมน เลิศสิทธิ์

Kochamon Lertsit

ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดศรีสะเกษ

Sisaket Provincial Special Education Center,Thailand

*Corresponding Author E-mail : xxxxxxx@gmail.com

วันที่รับบทความ

วันแก้ไขบทความ

วันที่ตอบรับบทความ

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กที่มีความความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ โดยใช้กระดานยืดกล้ามเนื้อขา ของสำหรับเด็กที่มีความความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องความสามารถของทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยใช้กระดานยืดกล้ามเนื้อขา ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ศรีสะเกษ และ 3) พัฒนาความสามารถของทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 เป็นวิจัยเชิงปริมาณ มีกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 1 คน เป็นนักเรียนชั้นเตรียมความพร้อม ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดศรีสะเกษ การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือการวิจัย 2 ประเภท คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผนแบบประเมินความสามารถทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระดานยืดกล้ามเนื้อขา โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ โดยใช้สื่อการสอน กระดานยืดกล้ามเนื้อขา พบว่า มีการทำงานของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ดีขึ้น 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ

โดยใช้สื่อการสอน กระดานยืดกล้ามเนื้อขา พบว่า พัฒนาการของกล้ามเนื้อมัดใหญ่หลังเรียนมีผลการเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน และ 3) การพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ โดยใช้สื่อการสอน กระดานยืดกล้ามเนื้อขา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

คำสำคัญ (Keywords) : นักเรียน, แบบฝึกทักษะ, ประสิทธิภาพ, กล้ามเนื้อ, สุขภาพ

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the academic achievement of Development of large muscle skills For children with physical or mobility disabilities or health problems Using a board to stretch your leg muscles Items for children who have physical or movement disabilities or health. 2) Compare achievement between before and after school on the ability of large muscle skills. Using a board to stretch your leg muscles of the Sisaket Provincial Special Education Center and 3) develop the ability of fine motor skills To be effective according to the criteria set out 80/80, It is quantitative research. there is a total of 1 target group, a preparatory class student. Special Education Center Sisaket Province This research used 2 types of research tools: 1 learning management plan and a gross motor skills competency assessment plan. And the statistics used in data analysis are divided into 2 types: 1) Basic statistics used in data analysis, including percentages, means, standard deviations. 2) Statistics for analyzing the efficiency of leg stretching boards using criteria. E1/E2 in data analysis The results of the research found that 1) Academic achievement in developing large muscle movement skills of students with physical or movement disabilities or health using teaching media. Leg muscle stretching board. It was found that the work of large muscles improved. 2) Comparison of academic achievement between before class and after class on the development of large muscle movement skills of students with physical disabilities. or movement or health using teaching media Leg muscle stretching board. It was found that the development of large muscles after studying has better academic results than before studying and 3) the development of large muscle movement skills of students with physical or movement disabilities or health conditions. using teaching media Leg stretching board To be effective according to the specified criteria 80/80

Keywords : students , skill training , performance , muscles , health

บทนำ (Introduction)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 2 มาตรา 10 ที่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่อง

ทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสมากกว่า รัฐต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และในหมวด 4 มาตรา 22 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 5 ระบุว่า คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา มีสิทธิเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบ และรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคล และได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละประเภทและบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ, 2551)

เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ โดยทั่วไปแล้วครอบคลุมลักษณะของความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว ไม่สามารถยับยั้งส่วนของร่างกาย ไม่สามารถยืนเดินได้ รวมถึงบุคคลที่มีอวัยวะไม่สมส่วนอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการเจ็บป่วยเรื้อรังรุนแรง มีความพิการของระบบประสาท มีความลำบากในการเคลื่อนไหวเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในสภาพปกติ ซึ่งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ.2552 ได้ให้คำจำกัดความของบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว ได้แก่ บุคคลที่มีอวัยวะไม่สมส่วน หรือขาดหายไป กระดูกหรือกล้ามเนื้อผิดปกติ หรือมีอุปสรรคในการเคลื่อนไหว ความบกพร่องดังกล่าวอาจเกิดจากโรคทางระบบประสาท โรคของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก การไม่สมประกอบมาแต่กำเนิด อุบัติเหตุและโรคติดต่อ และ 2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ ได้แก่ บุคคลที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรังหรือมีโรคประจำตัว ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่องในโรงพยาบาล และเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในระบบ ซึ่งมีผลทำให้เกิดความจำเป็นต้องได้รับการศึกษาพิเศษ ที่ต่างไปจากเด็กทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) ซึ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือ การเคลื่อนไหว มักมีข้อจำกัดทางการเคลื่อนไหว ไม่สามารถใช้อวัยวะในการเคลื่อนไหวได้อย่างบุคคลอื่นทั่วไป อีกทั้งยังมีปัญหาด้านการสื่อสาร ได้แก่ การพูดและการเขียนร่วมด้วย ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2561) ดังนั้นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว จึงต้องสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของแต่ละคน นอกจากนี้ยังต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย การเสริมสร้างสุขภาพ การจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กได้รับการศึกษาและการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของตน ปัจจุบันเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดศรีสะเกษ

หน่วยบริการภูสุมิ ผู้วิจัยพบว่าเด็กมีปัญหาในเรื่องการทำงานของกล้ามเนื้อใหญ่ มีอาการเกร็งของกล้ามเนื้อขา ได้แก่ กล้ามเนื้อน่อง กล้ามเนื้อสะโพก เดินเขย่งปลายเท้าเป็นบางครั้ง จึงมีข้อจำกัดในการเดินหรือการวิ่ง เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ และพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว ลดการช่วยเหลือจากผู้ดูแล และเพื่อเป็นการกระตุ้นพัฒนาการทางการเคลื่อนไหวอื่น ๆ เพิ่มขึ้นต่อไป

จากสภาพปัญหาและแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขาเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ และพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว ในเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เพื่อกระตุ้นการกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ยัดกล้ามเนื้อขา ลดอาการเกร็งหรือความตึงตัวของกล้ามเนื้อส่วนขา เพื่อให้เด็กสามารถกิจกรรมต่าง ๆ ได้เอง เพื่อประโยชน์แก่ครูผู้สอนได้นำแนวทางไปปรับประยุกต์ใช้ในการทำหน้าที่ต่อไปในอนาคต ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา เพื่อประโยชน์แก่ครูผู้สอนได้นำแนวทางไปปรับประยุกต์ใช้ในการทำหน้าที่ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ โดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ โดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา
3. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะ คือ กระดานยัดกล้ามเนื้อขา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ หลังจากฝึกด้วยกระดานยัดกล้ามเนื้อขา มีความแตกต่างกัน
2. การเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. กระดานยัดกล้ามเนื้อขา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษานักเรียนชั้นเตรียมความพร้อม ห้องเรียนที่ 39 ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน ได้แก่แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) จำนวน 1 แผน

2.2 แบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ จำนวน 1 ชุด ๆ ละ 10 ข้อ

2.3 ชุดฝึกทักษะ (กระดานยัดกล้ามเนื้อขา)

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ การฝึกยืน และพัฒนาการในการยืดทรงตัวของเด็ก

3.2 ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กระดานยัดกล้ามเนื้อขา (เพื่อฝึกการยืนทรงตัว โดยเป็นการฝึกเพื่อกระตุ้นการทำงานของกล้ามเนื้ออ่อน และกล้ามเนื้อมัดใหญ่)

3.3 ทดลองใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายที่ไม่ใช่กรณีศึกษา แล้วปรับปรุงสื่อ

3.4 นำสื่อ ที่ปรับปรุงเหมาะสมแล้วไปใช้กับกรณีศึกษา

3.5 การสร้างแบบประเมินความสามารถของทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่

3.5.1 แบบประเมินความสามารถของทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา มีทั้งหมด 10 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยนำเกณฑ์การประเมินมาจาก แบบประเมินการทำงานของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ Kids-BES Test Balance Evaluation Systems Test ซึ่งเลือกเฉพาะหัวข้อประเมิน ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการปรับท่าทางการทรงตัว

3.5.2 นำมาปรับใช้เป็นแบบประเมินความสามารถของทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่(การยืน) โดยเลือกมา 7 ข้อ

3.5.3 กำหนดลักษณะของแบบประเมินความสามารถในการทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ซึ่งเป็นแบบทดสอบเชิงสังเกต โดยใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถทำได้ และให้คะแนนตามเกณฑ์ประเมิน

3.5.4 นำแบบประเมินความสามารถของทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ไปใช้กับกรณีศึกษา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการในปีการศึกษา 2566 โดยกรณีศึกษาจะได้รับการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนกระบวนการ ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน ได้แก่ วันอังคาร และวันพฤหัสบดี ใช้เวลาวันละ 50 นาที ในช่วงเวลา 10.00 – 10.50 น. ทั้งหมด 20 ครั้ง

และทำการบันทึกผล มีขั้นตอนการดำเนินการทดลองดังนี้

1. ขอความร่วมมือผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดศรีสะเกษในการทำวิจัย
2. จัดเตรียมสภาพแวดล้อม อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล
3. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่มาให้กลุ่มตัวอย่างทำก่อนการฝึก
4. ดำเนินการทดลองโดยการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนกระบวนการ ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน ได้แก่ วันอังคาร และวันพฤหัสบดี ใช้เวลาวันละ 50 นาที เวลา 10.00-10.50 น. รวม 20 วัน

5. เมื่อถึงสัปดาห์สุดท้ายให้นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่มาให้กลุ่มตัวอย่างหลังการจัดกิจกรรมอีกครั้ง

6. ประเมินผลให้คะแนนแล้วนำคะแนนทั้งก่อนและหลังมาเปรียบเทียบว่าเด็กมีการพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่หรือไม่ทักษะการอ่านคล่องแบบเดียวกับก่อนเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลของข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมได้จากการใช้เครื่องมือการวิจัยทั้ง 3 รูปแบบ มาวิเคราะห์คอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติที่เลือกใช้เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน และค่าแจกแจงแบบ ที่ เป็นต้น

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา ได้สรุปผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงเปรียบเทียบคะแนนก่อน-หลังการใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา

ทักษะ	คะแนนก่อนใช้สื่อ	ใช้นวัตกรรม	คะแนนหลังสื่อ
ความสามารถของทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่	10	20 ครั้ง	28

จากตารางที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการยืนทรงตัว พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ที่ได้รับการฝึกโดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา มีคะแนนหลังฝึกสูงกว่าคะแนนก่อนฝึก

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนพัฒนาการความสามารถในการทรงตัวก่อน-หลังใช้สื่อการฝึก

ก่อนใช้สื่อ	หลังใช้สื่อ	ผลต่าง	คะแนนพัฒนาการ
10 คะแนน	28 คะแนน	18	ร้อยละ 90

จากตารางที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการทรงตัว พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ที่ได้รับการฝึกโดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา มีคะแนนพัฒนาการเท่ากับร้อยละ 90

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนความสามารถในการยืนทรงตัวหลังใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขาทั้ง 20 ครั้ง

ครั้งที่	คะแนนความสามารถในการทรงตัว หลังใช้ส้อมในแต่ละครั้ง
1	10
2	10
3	10
4	12
5	13
6	13
7	13
8	14
9	14
10	15
11	17
12	18
13	19
14	20
15	22
16	24
17	24
18	25
19	28
20	28

จากตารางที่ 3 เมื่อเทียบคะแนนความสามารถในการยืนทรงตัวหลังใช้ส้อมทั้ง 20 ครั้ง พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ มีคะแนนความสามารถด้านทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง เรื่อง การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กที่มีความความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กที่มีความความบกพร่องทางร่างกายหรือการ

เคลื่อนไหวหรือสุขภาพ โดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา ของสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องความสามารถของทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ศรีสะเกษ และ 3) พัฒนาความสามารถของทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ห้องเรียนเตรียมความพร้อมที่ 39 หลังได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขา พบว่าหลังได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากหลังฝึกทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ในนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ผลที่เกิดขึ้นทำให้นักเรียนมีความพร้อม และมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหวมากขึ้น และส่งผลต่อการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน

2. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ จำนวน 1 คน ก่อนและหลังการฝึกด้วยกระดานยัดกล้ามเนื้อขา พบว่าความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เป็นไปตามมาตรฐานที่ตั้งไว้

3. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกระดานยัดกล้ามเนื้อขา สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2) จะเห็นได้ว่า E2 มากกว่า E1 เนื่องจากกระดานยัดกล้ามเนื้อขา ที่ผู้วิจัยนำมาประกอบการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม มีความสามารถและความต้องการจำเป็นของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจฝึก ในกรณีศึกษาเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ที่มีปัญหาด้านการยืนและเดิน จำนวน 1 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่างได้รับการฝึกโดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขาครั้งละ 50 นาที ทั้งหมด 20 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างได้รับการประเมินความสามารถ โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ก่อนและหลังการฝึกโดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขาครบทั้ง 20 ครั้ง ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการยืนและเดินของกรณีศึกษา ก่อนการฝึกโดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขาได้ 10 คะแนน และหลังการฝึกโดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขาครบทั้ง 20 ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็น 28 คะแนน และความสามารถในการยืนของกลุ่มตัวอย่างนั้นมีการพัฒนาขึ้นจากเดิม โดยมีคะแนนพัฒนาการ ร้อยละ 90 และเมื่อเทียบคะแนนความสามารถในการยืนหลังใช้นวัตกรรมทั้ง 20 ครั้ง พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ มีคะแนนความสามารถในการยืนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งความสามารถในการยืนของกรณีศึกษาที่พัฒนาขึ้นนั้น เนื่องจากการฝึกโดยใช้กระดานยัดกล้ามเนื้อขาทำให้กรณีศึกษาได้มีการเรียนรู้การเคลื่อนไหวและการยืน การยืนจะถูกควบคุมโดยการทำงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ เมื่อมีการลงน้ำหนักที่ข้อเข่าหรือมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของขาและเท้า ระบบประสาทรับรู้สัมผัสที่มีหน้าที่ในการควบคุมการยืน จะส่งสัญญาณประสาทไปที่ระบบประสาทสั่งการเพื่อควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหวเพื่อต้านแรงดึงดูด และรักษาการทรงท่า

ของร่างกาย การฝึกโดยใช้นวัตกรรมการฝึกยืนนี้ ได้ออกแบบเพื่อเป็นการกระตุ้นการทรงตัวของระบบประสาทสัมผัส ซึ่งจะทำให้การฝึกศึกษารับรู้ถึงตำแหน่งและแนวของร่างกายเชิงสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว นอกจากนี้ยังกระตุ้นการรับรู้ความรู้สึกทางระบบเวสติบูลาร์ (Vestibular) ซึ่งควบคุมการทรงตัว จะถูกกระตุ้นเมื่อร่างกายเคลื่อนไหวและมีการเปลี่ยนตำแหน่งของข้อเข่าและลำตัว ซึ่งการรับรู้สัมผัสนี้เป็นการรับรู้ความรู้สึกผ่านแรงกดทางผิวหนัง ผ่านภายในกล้ามเนื้อ เส้นเอ็นและข้อต่อต่าง ๆ โดยใช้นวัตกรรมและของเล่นเพื่อเพิ่มความสนใจและแรงจูงใจในการฝึก ฝึกศึกษาจึงให้ความร่วมมือและมีความตั้งใจในการฝึกมากกว่าการฝึกยืนเพียงอย่างเดียว และมีการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ ของเล่นให้มีความแตกต่างกันในการฝึกแต่ละช่วงเพื่อให้มีความน่าสนใจเหมาะสมกับเด็ก ในแต่ละช่วงของการฝึกมีช่วงเวลาให้เด็กหยุดพัก เพื่อลดความเหนื่อยและการอ่อนล้าจากการฝึก มีการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมแก่กล้ามเนื้อก่อนออกกำลังกาย การป้องกันการบาดเจ็บ ซึ่งความสามารถในการยืนทรงตัวนั้นยังพัฒนาได้ไม่เต็มที่ คือ ยืนได้ไม่แข็งแรง ต้องอาศัยการกระตุ้นและอาศัยการช่วยเหลือจากผู้ดูแลอยู่บ้างเล็กน้อย เนื่องจากความสามารถในการยืนทรงตัวนั้น ไม่เพียงอาศัยการรับรู้การเคลื่อนไหวและการทรงตัว ยังคงต้องมีการฝึกฝนต่อเนื่องเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อบริเวณน่องและสะโพก ซึ่งควรจะส่งเสริมปัจจัยเหล่านี้รวมกันและมีการฝึกอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความสามารถในการนั่งทรงตัวให้เพิ่มขึ้นต่อไป ผลของการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนางสาวระวีวรรณ แซ่หลี่ (นางสาวระวีวรรณ แซ่หลี่, 2558) เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยถึง ปานกลาง โดยการใช้โปรแกรมการฝึกเพื่อส่งเสริมกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ได้สรุปว่า การพัฒนาความสามารถการยืนทรงตัวอยู่ในอุปกรณ์เครื่องช่วยเดิน (Walker) ของนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวโดยการใช้โต๊ะฝึกยืน สามารถพัฒนาความสามารถการยืนทรง ตัวอยู่ในอุปกรณ์เครื่องช่วยเดิน (Walker) ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวให้อยู่ ในระดับดีมาก และความสามารถการยืนทรงตัวอยู่ในอุปกรณ์เครื่องช่วยเดิน (Walker) ของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างเห็นได้ชัด

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 การฝึกยืนโดยใช้กระดานยึดกล้ามเนื้อขาหากเด็กฝึกแล้วมีอาการอ่อนล้า ไม่สามารถฝึกต่อเนื่องได้ ควรมีเวลาพักในแต่ละช่วงกิจกรรมเพิ่มขึ้น
 - 1.2 ผู้ปกครองมีการนำนวัตกรรมไปฝึกเพิ่มเติมที่บ้าน ทำให้ความสามารถที่เพิ่มขึ้นของ ฝึกศึกษาอาจมาจากการฝึกที่บ้านร่วมด้วย
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรใช้อุปกรณ์ในการพัฒนาความสามารถการยืนทรงตัวในรูปแบบอื่นที่สามารถจัดทำขึ้น ได้ โดยง่ายและใช้วัสดุอุปกรณ์ได้หลากหลาย นอกจากนี้ยังสามารถทำการศึกษาผลการฝึกเพิ่มเติม

นอกจากนี้จาก ความสามารถในการยืนทรงตัว เนื่องจากนักเรียนอาจจะทำกิจกรรมอย่างอื่นในระหว่างการฝึกโดยใช้โต๊ะฝึกยืนได้ เช่น ใช้สื่ออุปกรณ์ในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก การปรับพฤติกรรม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- ระวีวรรณ แซ่หลี่. (2558). การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยถึง ปานกลาง โดยใช้โปรแกรมการฝึกเพื่อส่งเสริมกล้ามเนื้อใหญ่. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2561). ชุดเอกสารศึกษด้วยตนเอง วิชาความรู้พื้นฐานด้านการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการหรือผู้เรียนที่มีความจำเป็นพิเศษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ในรายวิชาธุรกิจ
โรงแรม สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลมนีอุทุมพรพิสัย**

**Developing academic achievement By learning in a peer-to-peer way 2nd
year Vocational Certificate students on Hotel Management Structure in the
hotel business course Hospitality field Chulmanee Uthumpornphisai
Vocational College**

ธนภัทร เปรมฉลาด

Thanapat Premchalad

วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลมนีอุทุมพรพิสัย

Chulmanee Uthumpornphisai Vocational College, Thailand

*Corresponding Author E-mail : xxxxxxx@gmail.com

วันที่รับบทความ

วันที่แก้ไขบทความ

วันที่ตอบรับบทความ

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม 3) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และ 4) ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม เป็นวิจัยเชิงปริมาณ มีกลุ่มเป้าหมาย 14 คน เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลมนีอุทุมพรพิสัย ใช้เครื่องมือการวิจัย 4 ประเภท คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 2) สถิติการเปรียบเทียบใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 3) สถิติการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของ โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม มากกว่าคะแนนเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 61.55 3) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 พบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 81.67/82.38 และ 4) ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ (Keywords) : นักเรียน, แบบฝึกทักษะ, ประสิทธิภาพ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบเพื่อช่วยเพื่อน,งานโรงแรม

Abstract

The purposes of this research are to 1) study academic achievement on the topic of hotel administration structure, 2) compare academic achievement between before and after studying on the topic of hotel administration structure, 3) develop academic achievement on the topic of administrative structure. Hotel work To be effective according to the specified criteria of 80/80 and 4) evaluate satisfaction with learning about hotel management structure It is quantitative research. The target group was 14 people, who were 2nd year vocational certificate students at Chulamanee Uthumphonphaisai Vocational College. Four types of research tools were used: four learning plans, a pre-class test. Test after class and satisfaction questionnaire Statistics used in data analysis are divided into 3 types: 1) Basic statistics used in data analysis 2) Comparison statistics used in data analysis 3) Statistics for efficiency analysis. Using peer-to-peer learning The results of the research found that 1) Academic Achievement: It was found that students had a high academic achievement score on the topic of hotel management structure. More than average score It is statistically significant at the .05 level. 2) Comparing the academic achievement between before studying and after studying the topic of hotel management structure. It was found that the academic achievement between before studying and after studying. shows that Students scored 61.55 percent. 3) Develop academic achievement on the topic of hotel management structure. To be effective according to the specified criteria of 80/ 80, it was found that the academic achievement was equal to 81.67/82.38 and 4) Assessing satisfaction with learning about hotel management structure, it was found that satisfaction with learning Overall knowledge is at a high level.

Keywords : students, skills training, efficiency, academic achievement, peer learning, hotel work

บทนำ (Introduction)

การจัดการศึกษาในประเทศไทยมีการพัฒนาความเจริญก้าวหน้า การใช้เทคโนโลยีจึงสำคัญในการจัดการเรียนรู้ การสอนแบบเพื่อนช่วยสอนเป็นวิธีการที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนได้โดยให้ผู้เรียนมาช่วยสอนสามารถทำได้ 2 แบบคือให้ผู้เรียนรุ่นเดียวกันหรือเพื่อนร่วมชั้นที่อยู่ในระดับเดียวกันเป็นผู้สอน และให้รุ่นพี่หรือผู้เรียนในระดับชั้นที่สูงกว่าเป็นผู้สอน ผู้สอนจะต้องเข้าใจเทคนิคและวิธีการในการสอนเป็นอย่างดีการดำเนินการสอนต้องเป็นไปตามขั้นตอน ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นั้น โดยให้เพื่อนได้มีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน (ทิตนา ขัมมณี, 2556) แนวคิดทฤษฎีทางการศึกษาเน้นกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สามารถสร้างและพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ต้องการในยุคโลกาภิวัตน์เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเองและได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งแนวคิดการจัดการศึกษานี้เป็นแนวคิดที่มีรากฐานจากปรัชญาการศึกษาและทฤษฎีการเรียนรู้ ต่าง ๆ ที่ได้พัฒนามาอย่างต่อเนื่องยาวนาน และเป็นแนวทางที่ได้รับการพิสูจน์ว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตาม ต้องการอย่างได้ผล (วัฒนาพร ระวังทุกข์, 2542)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพาลี ได้จัดการศึกษาโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา มีระบบการเรียนการสอนด้านวิชาชีพที่หลากหลายทั้งรูปแบบและเนื้อหาที่นำไปใช้ประกอบอาชีพมีการนำเทคโนโลยีมาใช้มีสถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่ดีบรรยากาศวิชาการในด้านนี้มีความต้องการให้ครูสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนขาดทักษะการเรียนรู้เรื่องโครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ซึ่งมีเนื้อหาที่ค่อนข้างละเอียดและซับซ้อน ทำให้ยากต่อการเรียนรู้ และทำความเข้าใจ

จากสภาพปัญหาและแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ปัญหาดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนในรายวิชารัฐกิจโรงแรมสัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน แนวทางแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการสอนที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่เกี่ยวกับการกระจายบทบาทในการสอน กลวิธีแบบเพื่อนช่วยสอนเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสอนกันทำเอง ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา รทสวิชา 20701-2010 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ในทางด้านอื่น ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมุ่งหวังให้นักเรียน นักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชารัฐกิจที่ดี และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี เพื่อประโยชน์แก่ครูผู้สอนได้นำแนวทางไปปรับประยุกต์ใช้ในการทำหน้าที่ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา จุลฉิมพาลี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องโครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา จุลฉิมพาลี
3. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา จุลฉิมพาลี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

4. เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลุมพรพิสัย

สมมติฐานการวิจัย Research Hypothesis)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลุมพรพิสัย มีความแตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องโครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลุมพรพิสัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลุมพรพิสัย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

4. ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษานักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 กลุ่มเรียนที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 14 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้/แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 1 แผน/ชุด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รายวิชาธุรกิจโรงแรม โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 1 แผนการเรียนรู้ รวม 10 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน จำนวน 1 ชุด ๆ ละ 30 ข้อ

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้/ชุดการสอน/แบบฝึกทักษะ ใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ สร้างแบบฝึกทักษะประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้งหมด 6 ชุด ใช้เวลาสอน 6 ชั่วโมง นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยพิจารณาเพื่อรับข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไข จึงนำแบบฝึกทักษะที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.2 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ใช้วิธีการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านโนนแย้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ ศึกษาหลักการและ

วิธีการสร้างแบบทดสอบปรนัย วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้ ของแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 10 ข้อ เป็นไปตาม ตารางวิเคราะห์ข้อสอบที่สร้างตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหาค่าดัชนีความ สอดคล้องของแบบทดสอบ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา นำ แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ตรวจสอบแล้วมาปรับปรุง แก้ไขแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนมาแล้วนำผลตรวจสอบวิเคราะห์รายข้อ เพื่อตรวจสอบ คุณภาพของแบบทดสอบนำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ทั้ง 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้แบบ ของ Kuder and Richardson จากสูตร $KR - 20$ จึงนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการอ่าน สะกดคำ ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ ศึกษาแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนตามแนวคิด ของ Likert ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องอ่านเขียนคล่อง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเขียนคล่อง เพื่อสร้าง แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแบ่งเป็น ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศ ในการเรียน และด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา จัดพิมพ์เป็นแบบวัดความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไธ้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ใน รายวิชาธุรกิจโรงแรม สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพรมพิสัย โดยดำเนินการ ดังนี้

- 4.1 ขึ้นเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนโดยใช้แผนการ จัดการเรียนรู้
- 4.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการสอนด้วยวิธีการ เรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามแผนการจัดการเรียนรู้ และประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ กำหนด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลของข้อมูลที่ได้รวบรวมได้จากการใช้เครื่องมือการวิจัยทั้ง 3 รูปแบบ มาวิเคราะห์คอมพิวเตอร์ เพื่อ คำนวณหาค่าสถิติที่เลือกใช้เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทาง สังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน และค่าแจกแจงแบบ ที่ เป็นต้น

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ในรายวิชาธุรกิจโรงแรม สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุมณีอุทุมพรพิสัย ได้สรุปผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องโครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุมณีอุทุมพรพิสัย

เลขที่	คะแนนการทดสอบ		ผลต่าง D	ผลต่าง D ²
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	13	28	15	225
2	12	24	12	144
3	14	19	5	25
4	11	24	13	169
5	13	26	13	169
6	9	22	13	169
7	13	28	15	225
8	10	23	13	169
9	14	27	13	169
10	15	28	13	169
11	11	24	13	169
12	10	27	17	289
13	9	22	13	169
14	11	24	13	169
รวม	165	346	181	2,429
ค่าเฉลี่ย	11.79	24.71		
S.D.	1.99	2.73		

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องโครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุมณีอุทุมพรพิสัยมากกว่าคะแนนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 คะแนนทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	$\square$	$\bar{\square}$	$\sum \square^2$	$(\sum \square)^2$	$\sum \square^2$	$\square \square$	$\square$
ก่อนเรียน	14	11.79	181	32,761	2,429	13	18.495548*
หลังเรียน	14	24.71					

$t^* (0.05, 13 = 1.7709)$

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องโครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพริสแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 61.55

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพริส

เกณฑ์	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าร้อยละ
E_1	30	81.67	81.67
E_2	30	24.71	82.38

จากตารางที่ 3 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน 81.67 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.67 ของคะแนนเต็ม และนักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย 24.71 จากคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 82.38 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพริส

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. เนื้อหามีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน	4.41	0.55	มาก
2. สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.08	0.62	มาก
3. แบบทดสอบมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.92	0.62	มาก
4. เวลามีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน	3.95	0.65	มาก
5. ห้องเรียนมีอุปกรณ์เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	4.18	0.64	มาก
6. การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้ข้าพเจ้าสนใจในบทเรียน	3.87	0.66	มาก
7. การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียน	3.82	0.64	มาก
8. การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจในสิ่งที่เรียนดีขึ้น	4.05	0.60	มาก
9. การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น	4.00	0.61	มาก
10. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4.28	0.65	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
โดยรวม	4.06	0.62	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนเรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพริสัยมีความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D.= 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพริสัยอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ เนื้อหาเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพริสัย สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ในรายวิชาธุรกิจโรงแรม สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพริสัย ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม 3) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และ 4) ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพริสัยมากกว่าคะแนนเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเรียนรู้ที่แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้กับสถานการณ์อื่นได้อย่างเป็นระบบ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย พรชนก (2561) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 2 ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดระดับชั้น ปวส.1/5 โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอนวิชางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ

โดยการหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบการใช้การเรียนรู้ปฏิบัติ โดยใช้ สถิติ X และค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิชา งานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 2 สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีประสิทธิภาพความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 67.50 โดยมีค่าเฉลี่ย เกณฑ์ประเมินอยู่ในระดับสูง แสดงว่านักศึกษาเกิดทักษะทางกระบวนการทางความคิดสูงขึ้น และทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจริง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องโครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพรมพิสัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 61.55 ซึ่งสอดคล้องกับกัณฑ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในรายวิชาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ รายวิชาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ ปี การศึกษาที่ 1/2560 จากการศึกษาวิจัยและการวิเคราะห์ผลการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Paired Samples t-test ผลการวิจัยพบว่า คะแนนหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.38 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพรมพิสัยที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาธิตา เลื่อมใส (2554 : 110) ที่พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพดีพอใช้ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง การใช้โปรแกรมตารางทำการเพื่อการคำนวณในงานอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพรมพิสัยก่อนนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้ผ่านการประเมินตรวจสอบความเหมาะสมทางด้าน เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการวัดผลและ ประเมินผล ตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล และได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของ อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ที่มีความถูกต้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัด กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพรมพิสัยการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการสอนที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่เกี่ยวกับการกระจายบทบาทในการสอน กลวิธีแบบเพื่อนช่วยสอนเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสอนกันทำเอง ทำให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ในด้านอื่น ๆ ผู้วิจัย จึงเลือกใช้วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมุ่งหวังให้นักเรียน นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหา

รายวิชาที่ดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ซึ่งตอบสนองการจัดกิจกรรมเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมและปฏิบัติจริง จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากเหตุผลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ในด้านอื่น ๆ จึงทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

4. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพูนบุรีรัมย์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ เนื้อหามีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน เรื่อง โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลฉิมพูนบุรีรัมย์ สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนซึ่งสอดคล้องกับสุรพงษ์ บรรจุสุข (2547 : 62) สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึงความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 ผู้สอนควรสรุปและประเมินผลตามเครื่องมือที่กำหนดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแจ้งให้นักเรียนได้ทราบ เพื่อนักเรียนจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ผู้สอนควรทำการวิจัยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง(References)

- กันตชาติ. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิทยาการ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิทยาการ.
- ทิตนา แคมมณี. (2556). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.

- พรชนก. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 2 ของนักศึกษา
สาขาวิชาการตลาด ระดับชั้น ปวส.1/5 โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับ เทคนิค
การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการราชดำเนิน.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
วัฒนาพานิช.
- สายสุตา. (2563). การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและ
ผู้เรียนปกติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกริก.
- สุรพงษ์ บรรจุสุข. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนความคงทนและความพึงพอใจทางการ
เรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่องลำดับและอนุกรมที่เรียนรู้ตาม
แผนการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้กับวิธีสอนตามคู่มือครูคณิตศาสตร์. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัมหาสารคาม.

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง

Academic achievement study About developing reading skills of 4th grade students at Ban Non Yae School Using reading skills exercises

ธิดารัตน์ บุตรดี

Thidarat Butdee

โรงเรียนบ้านโนนไย

Ban Non Yae School, Thailand

*Corresponding Author E-mail : xxxxxxx@gmail.com

วันที่รับบทความ

วันที่แก้ไขบทความ

วันที่ตอบรับบทความ

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย 3) พัฒนาการอ่านออกเสียงคำ จากชุดพัฒนาการอ่านคล่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนการสอน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 12 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย ใช้เครื่องมือการวิจัย 4 ประเภท คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกทักษะ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติการเปรียบเทียบใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test Dependent 3) สถิติการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คะแนนจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ย 10.17 คิดเป็นร้อยละ 50.83 และเมื่อพิจารณาคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ย 16.08 คิดเป็นร้อยละ 80.42 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านคล่อง ก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) การพัฒนาการอ่าน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือ $E_1/E_2 = 81.80/80.41$ ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 4) ระดับความพึงพอใจทางการเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจในชุดแบบฝึกทักษะการอ่านคล่องอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือนักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จากการทำชุดฝึกทักษะนี้จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ (Keywords) : นักเรียน, แบบฝึกทักษะ, ประสิทธิภาพ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

Abstract

The purposes of this research are to 1) study academic achievement 2) compare academic achievement between before and after school 3) develop reading skills. About reading fluently In order to be effective according to the criteria set out 80/80 and 4) Study satisfaction with learning about reading. Using reading skills exercises of 4th grade students at Ban Non Yae School This is a quantitative research with a target group of 12 people, all 4th grade students at Ban Non Yae School. Four types of research tools were used : 6 learning plans, pre-class tests, skill exercises, and satisfaction questionnaires. Statistics used in data analysis are divided into 3 types: 1) Basic statistics used in data analysis, such as percentages, means, standard deviations. 2) Comparison statistics used in data analysis, including t-test Dependent 3) Statistical analysis of the effectiveness of reading fluency exercises using the criteria E_1 / E_2 in data analysis. The results of the research found that 1) Academic achievement found that the score from the pre-study achievement test was 10.17, calculated as 50.83 percent, and when considering the score from the post-study academic achievement test, the average was 16.08, calculated as 80.42 percent. 2) Comparison of academic achievement between before and after study found that the average of fluent reading skills Before and after teaching using the reading fluency training kit of Prathom 4 students were significantly different at the .05 level, with the mean after learning higher than before learning. They were significantly different at the 0.05 level, so the hypotheses were accepted. 3) Reading development To be effective according to the specified criteria of 80/80, it was found that there was efficiency according to the criteria of 80/80, which is $E_1 / E_2 = 81.80/80.41$, which has an efficiency value that is higher than the specified criteria. 4) The level of learning satisfaction was found Grade 4 students were satisfied with the set of fluent reading skills exercises at a high level. The issue with the highest average is Students can apply the knowledge from this skill training set and accept the set assumptions.

Keywords : students, skill practice, efficiency, academic achievement, satisfaction.

บทนำ (Introduction)

การจัดการศึกษาในประเทศไทยในปัจจุบันนั้น เป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เปิดกว้างมีการเรียนรู้ได้หลากหลายรูปแบบ โดยสามารถให้ผู้ศึกษานั้น สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเองได้อย่างรวดเร็วตลอดเวลา โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาพัฒนาแบบการจัดการศึกษาของแต่ละสถานศึกษา เพื่อให้ก้าวทันโลก จึงมีจุดมุ่งหมายพัฒนาให้นักเรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอีกด้านหนึ่ง ที่ใช้ในการสื่อสาร และการเรียนรู้จะอาศัยการศึกษาศึกษาเรียนรู้จากสภาพจริงของสังคม สิ่งแวดล้อม มากกว่าการเรียนรู้ในชั้นเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใช้เทคโนโลยีข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ นวัตกรรม สังคมจะปรับตัวตามเทคโนโลยี และนวัตกรรม การศึกษาในอนาคตจึงต้องปรับตัวตามเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประเทศไทย 4.0 ต่อไป

แนวคิดทฤษฎีทางการศึกษาเน้นกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ผู้เรียนเกิดการกระตุ้นให้สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีพัฒนาการทางด้านทักษะ จากการลงมือปฏิบัติงานจริง โดยการขึ้นรูปแบบหล่อภาชนะที่ชำนาญขึ้น ผู้เรียนได้นำความคิดของตนเองไปสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยอาศัยสื่อมัลติมีเดีย ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง และนำไปประยุกต์ใช้จริงเองได้

โรงเรียนบ้านโนนแย้ ได้จัดการศึกษาโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ดังนั้นภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมประจำชาติและยังเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญ เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างเอกภาพของชาติทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตลอดจนเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาคนในชาติ เพราะการศึกษาเล่าเรียนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการถ่ายทอดความคิดศิลปะวิทยาการล้วนต้องใช้ภาษาทั้งสิ้น ดังนั้น ภารกิจของการศึกษาประการหนึ่งก็คือการสอนภาษาไทยให้คนในชาติสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง และสามารถสืบทอดมรดกทางภาษาซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาติ มีความชื่นชมที่จะใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมีเจตนาที่ดีต่อภาษาไทย

จากสภาพปัญหา และแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนแย้ จำนวน 12 คน พบว่านักเรียนมีพื้นฐานในการอ่านสะกดคำที่ใช้ทั่วไปแตกต่างกัน มีการอ่านสะกดคำผิด จึงควรหาทางพัฒนาให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ใช้ทั่วไป ให้ถูกต้อง ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องการพัฒนาการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนแย้ เพื่อประโยชน์แก่ครูผู้สอนได้นำแนวทางไปประยุกต์ใช้ในการทำหน้าที่ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนแย้
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนแย้

3. เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำ จากชุดพัฒนาการอ่านคล่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่องของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนการสอน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่องของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่มีความแตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะ การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.057

3. เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

4. ความพึงพอใจทางการเรียนการสอนเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนา ทักษะการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ อยู่ในระดับดีขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ ทั้งหมด จำนวน 12 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้/ชุดการสอน/แบบฝึกทักษะ จำนวน 6 แผน/ชุด ได้แก่

2.1.1 แผนการจัดการสอนเรื่องการพัฒนาการอ่านคล่อง

2.1.2 ชุดการสอนเรื่องการพัฒนาการอ่านคล่อง

2.1.3 แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน จำนวน 20 ข้อ

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้/ชุดการสอน/แบบฝึกทักษะ ใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ สร้างแบบฝึกทักษะประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้งหมด 6 ชุด ใช้เวลาสอน 6 ชั่วโมง นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่

ปรึกษาการวิจัยพิจารณาเพื่อรับข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไข จึงนำแบบฝึกทักษะที่ผ่านการปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.2 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ใช้วิธีการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านโนนแย้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ ศึกษาหลักการและ วิธีการสร้างแบบทดสอบปรนัย วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้ ของแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 10 ข้อ เป็นไปตาม ตารางวิเคราะห์ข้อสอบที่สร้างตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหาค่าดัชนีความ สอดคล้องของแบบทดสอบ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา นำ แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ตรวจสอบแล้วมาปรับปรุง แก้ไขแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนมาแล้วนำผลตรวจสอบวิเคราะห์รายข้อ เพื่อตรวจสอบ คุณภาพของแบบทดสอบนำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ทั้ง 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้แบบ ของ Kuder and Richartson จากสูตร $KR - 20$ จึงนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการอ่าน สะกดคำ ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ ศึกษาแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนตามแนวคิด ของ Likert ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องอ่านเขียนคล่อง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเขียนคล่อง เพื่อสร้าง แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแบ่งเป็น ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศ ในการเรียน และด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา จัดพิมพ์เป็นแบบวัดความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนแย้ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1-28 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre test) ใช้แบบทดสอบการอ่านคล่อง แล้วบันทึกผล แบบการให้คะแนน

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยให้นักเรียนใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคล่อง

4.3 ทำการทดสอบหลังสอน (Post test) โดยใช้แบบทดสอบการอ่านคล่อง ในชุดแบบฝึก เสริมทักษะการอ่านคล่องแบบเดียวกับก่อนเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากการใช้เครื่องมือการวิจัยทั้ง 3 รูปแบบ มาวิเคราะห์คอมพิวเตอร์ เพื่อ คำนวณหาค่าสถิติที่เลือกใช้เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทาง

สังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน และค่าแจกแจงแบบ ที่ เป็นต้น

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไธ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ได้สรุปผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไธ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน(20)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน(20)	ร้อยละ
1	13	65	19	95
2	10	50	18	90
3	9	45	15	75
4	8	40	16	80
5	7	35	12	60
6	7	35	12	60
7	14	70	20	100
8	12	60	19	95
9	12	60	18	90
10	10	50	15	75
11	11	55	16	80
12	9	45	13	65
รวม	122		193	
ค่าเฉลี่ย	10.17		16.08	
ร้อยละ	50.83		80.42	
S.D.	2.29		2.78	

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยบทเรียนอ่านคล่อง เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไธ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง เมื่อพิจารณาจากคะแนนจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ย 10.17 คิดเป็นร้อยละ 50.83 และเมื่อพิจารณาคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ย 16.08 คิดเป็นร้อยละ 80.42

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะ การอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	Sig.
Pretest	10.17	2.29	16.53	0.00**
Posttest	16.08	2.78		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านคล่อง ก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านคล่องของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 3 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะ การอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ลำดับที่	ชุดที่ 1 (10)	ชุดที่ 2 (10)	ชุดที่ 3 (10)	ชุดที่ 4 (10)	ชุดที่ 5 (10)	ชุดที่ 6 (10)	คะแนนรวม (60)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (20)	ร้อยละ
1	9	10	10	10	8	8	55	91.67	19	95
2	9	10	10	9	9	9	56	93.33	18	90
3	7	8	8	8	7	7	45	75	15	75
4	8	8	8	8	8	8	48	80	16	80
5	6	6	6	6	5	5	34	56.67	12	60
6	6	6	6	6	5	5	34	56.67	12	60
7	9	10	10	10	9	9	57	95	20	100
8	9	10	10	10	9	9	57	95	19	95
9	9	10	10	10	9	9	57	95	18	90
10	7	8	8	8	7	7	45	75	15	75
11	8	10	10	10	8	8	54	90	16	80
12	7	9	9	8	7	7	47	78.33	13	65
รวม	94	105	105	103	91	91	589	981.7	193	965
เฉลี่ย	7.8333333	8.75	8.75	8.5833333	7.5833333	7.5833333	49.08333333	81.81	16.08333333	80.41667
เฉลี่ยร้อยละ	78.333333	87.5	87.5	85.833333	75.833333	75.833333	81.80555556	81.81	80.41666667	80.41667
ประสิทธิภาพ E1	81.805556									
E2	80.416667									

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง มีผลคะแนนรวม ซึ่งใช้เฉลี่ยร้อยละ 81.81 โดยมีผลเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด ในแบบฝึกชุดที่ 2 และแบบฝึกชุดที่ 3 คิดเป็นร้อยละอยู่ที่ 87.5 และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.41 จากข้อมูลในตารางที่ 3 มาหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนโดยใช้สูตร E_1/E_2 พบว่า E_1 ซึ่งเป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในบทเรียน คิดเป็นร้อยละ

จากคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน E_1 มีค่าเท่ากับ 81.80 และมีค่า E_2 ซึ่งเป็นค่าประสิทธิภาพของบทเรียน คิดเป็นร้อยละของคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 80.41

ดังนั้นประสิทธิภาพของบทเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะ การอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไธ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือ $E_1/E_2 = 81.80/80.41$ ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพที่สูงกว่าเกณฑ์กำหนดไว้

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านคล่อง ที่สร้างขึ้น

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ N						ค่า เฉลี่ย	ร้อยละ	S.D	เกณฑ์การ ประเมิน
		5	4	3	2	1					
1	แบบฝึกมีข้อแนะนำในการปฏิบัติ กิจกรรมที่ชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย	5	5	2	0	0	12	4.25	85.00	14.32	มาก
2	แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	2	10	0	0	0	12	4.17	83.33	13.88	มาก
3	เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการ เรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4	7	1	0	0	12	4.25	85.00	14.25	มาก
4	แบบฝึกมีภาพประกอบ มีการวาง รูปที่ดี	2	5	5	0	0	12	3.75	75.00	12.69	มาก
5	กิจกรรมในชุดฝึกทักษะทำให้ นักเรียนสามารถบอกความหมาย และหลักการอ่านได้	7	3	2	0	0	12	4.42	88.33	14.88	มาก
6	ชุดฝึกช่วยให้นักเรียนสามารถระบุ ใจความสำคัญและรายละเอียดจาก เรื่องที่ได้	4	5	3	0	0	12	4.08	81.67	13.80	มาก
7	กิจกรรมในแบบฝึกช่วยให้นักเรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง	5	7	0	0	0	12	4.42	88.33	14.75	มาก
8	นักเรียนได้รับความรู้จากการทำ ชุดฝึกทักษะนี้	4	5	3	0	0	12	4.08	81.67	13.80	มาก
9	นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ จากการทำชุดฝึกทักษะนี้	10	2	0	0	0	12	4.83	96.67	16.08	มากที่สุด
10	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย	7	5	0	0	0	12	4.58	91.67	15.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจในชุดแบบฝึกทักษะ การอ่านคล่องอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จากการทำ ชุดฝึกทักษะนี้และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบฝึกมีภาพประกอบ มีการวางรูปที่ดี และกิจกรรมในชุดฝึก ทักษะทำให้นักเรียนสามารถบอกความหมายและหลักการอ่านจับใจความสำคัญได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัยข้อที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการชุดฝึกทักษะการอ่าน คล่อง อยู่ในระดับมากขึ้นไป

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผล ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่ม สาระการเรียนรู้อาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน บ้านโนนไผ่ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการ อ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ 3) พัฒนาการอ่านออกเสียงคำ จากชุดพัฒนาการอ่านคล่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่องของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนการสอน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน บ้านโนนไผ่ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ ผลของ คะแนนความก้าวหน้า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.92 คิดเป็นร้อยละ 29.58 อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดฝึกทักษะการอ่านคล่องทำให้ทราบถึงความสามารถในการพัฒนา ของนักเรียน และทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องการอ่าน เพิ่มมากขึ้น ซึ่งยังสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของพิชา พลมาตย์ และคณะ (2562 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออก เสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1. การจัดกิจกรรม การเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 87.06/89.84 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80.2. ผลการ เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการพัฒนา ทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไผ่ มีนัยสำคัญอยู่ที่ 0.1 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แบบทดสอบวัด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดฝึกทักษะการอ่านคล่องทำให้ทราบถึงความสามารถในการพัฒนาของนักเรียน และทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องการอ่าน เพิ่มขึ้น ซึ่งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิภูล ทอง นักทำนา (2565 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาแบบทดสอบการอ่านและการสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่มีความเสี่ยงบกพร่องด้านการอ่าน : การศึกษานำร่อง พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนความถูกต้องของสิ่งเร้าประเภทคำแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำ จากชุดพัฒนาการอ่านคล่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไธ้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 คือ $E_1/E_2 = 81.80/80.41$ ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อริสรา โพธิ์ทอง (2562: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านและเขียนภาษาไทยโดยการแจกลูกสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้ 1. ประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการอ่านและเขียนภาษาไทยโดยการแจกลูกสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.66/85.31 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและเขียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนการสอน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไธ้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิชา พลมาตย์ และคณะ (2562 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.06/89.84 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80.2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรปรับปรุงชุดฝึกทักษะ และแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง อีกทั้งยังสามารถเพิ่มตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่จะเข้าใจได้ง่ายมากขึ้น และต้องเรียงลำดับความยากง่ายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่มีลำดับขั้นตอน นอกจากนี้ยังสามารถที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างหลาย ๆ กลุ่ม เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ และใช้กับผู้เรียนหลาย ๆ ครั้งเพื่อเป็นข้อมูลนำไปปรับปรุงแบบทดสอบและชุดฝึกทักษะ ซึ่งที่กล่าวมานี้จะช่วยส่งผลให้ชุดฝึกทักษะ และแบบทดสอบมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ การสร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย และสาระอื่น ๆ ให้แก่ครูผู้สอนในทุกระดับชั้น ศึกษานิเทศก์ หรือกลุ่มงานวิชาการโรงเรียนควรรวบรวมไปเผยแพร่เพื่อให้มีการนำไปใช้ให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะทำวิจัยเพื่อค้นหาวัดกรรมในการพัฒนาทักษะการอ่านด้วยวิธีอื่น เช่น การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยการคิดร่วมกับผู้อื่นแบบกระบวนการกลุ่มโดยใช้สื่อ วัสดุทัศน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เห็นภาพประกอบที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นพร้อมทั้งเข้าใจเรื่องราวและเนื้อหามากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง(References)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. (น.1-2).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (ฉบับปรับปรุง 2560). น.4-5.

พิกุลทอง นักทำนา และคณะ. (2565). การพัฒนาแบบทดสอบการอ่านและการสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่มีความเสี่ยงบกพร่องด้านการอ่าน : การศึกษานำร่อง. มหาวิทยาลัยบูรพา.

พิชา พลมาตย์. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ราชภัฏชัยภูมิ.

อริสรา โพธิ์ทอง. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านและเขียนภาษาไทยโดยการแจกลูกสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์
เรื่อง บรรยากาศ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา
A study of academic achievement in science using Science activity set
on atmosphere for students Mathayom 1 Pathummat Wittaya School

นริศา แบบอย่าง

Narissa Baebyang

Pathummatwittaya School, Thailand

*Corresponding Author E-mail : xxxxxxx@gmail.com

วันที่รับบทความ

วันแก้ไขบทความ

วันที่ตอบรับบทความ

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่องบรรยากาศ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา และ 3) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องบรรยากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา ใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 เป็นวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 35 คน จำนวน 6 ชั่วโมง ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง บรรยากาศ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และสถิติทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระจากกัน (t-test Dependent Sample) จากผลการวิจัยพบว่า การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง บรรยากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา มีค่าประสิทธิภาพของ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ E/E2 เท่ากับ 85.24/84.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และจากการทำแบบทดสอบผลการเรียนรู้พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 6.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.50 ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 16.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.79 ซึ่งมีผลการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางระดับสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ (Keywords) : นักเรียน, ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์, ประสิทธิภาพ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this research are to 1) develop a set of science activities. Atmosphere matters of Mathayom 1 students at Pathummat Wittaya School 2) comparing science learning achievements Before and after teaching using science activity sets of students in Mathayom 1 at Pathummat Wittaya School and 3) develop academic achievement in science subjects Atmosphere matters of students in Year 1 of Secondary School, Pathummat Wittaya School Use the science activity kit To be effective according to the specified criteria 80/80. It is quantitative research. The sample group is Mathayom 1/1 students at Pathummat Wittaya School. In the 2nd semester of the academic year 2022, 1 classroom, totaling 35 students, 6 hours, which was obtained by means of purposive sampling. Learning management was conducted using a set of activities on the topic of atmosphere, learning management plan. and a science achievement test with 4 multiple choice options as a data collection tool. And statistics used in data analysis include percentage, mean (X), standard deviation (S.D.), index of concordance (IOC), and independent t-test statistics (t-test Dependent Sample) from the results. Research found that A study of academic achievement in science subjects Using an activity set on atmosphere for Mathayom 1/1 students at Pathummat Wittaya School. There is an efficiency value of The learning activity set E/E2 was equal to 85.24/84.45, which is higher than the standard criteria set for 80/80, and from the learning results test it was found that The pre-study test score has a mean (X) equal to 6.20 and the standard deviation (S.D.) is equal to 2.50. The post-study test score has a mean (X) equal to 16.89 and the standard deviation (S.D.) is equal to 2.79, which has a post-study academic performance. Higher than before studying with statistical significance at the .05 level.

Keywords: students, science activity sets, efficiency, academic achievement.

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันสถานการณ์ต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต ประกอบกับสภาพสังคม และเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน ยังทำให้ทุกประเทศต้องเร่งพัฒนาประชาชนของตนให้มีคุณภาพสูงขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ซึ่งการพัฒนาการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยยังไม่มีพัฒนาเท่าที่ควร ด้วยสาเหตุหลักต่าง ๆ คือ การกำหนด หลักสูตรการศึกษารัฐบาลเป็นผู้กำหนด การขาดแคลนครูวิทยาศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวน ประชากรที่มากขึ้นเรื่อย ๆ การขาดแคลนงบประมาณการจัดหาสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน การที่รัฐบาลกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนด หลักสูตรการให้ใช้เป็นมาตรฐานของโรงเรียน ทั่วประเทศ ทำให้มีข้อจำกัดการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของแต่ละชุมชนที่มี ความแตกต่างกัน ทำให้นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์เป็นสื่อทางการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหา เปิดโอกาสให้ผู้เรียน แสดงความคิดเห็น แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม สร้างความภาคภูมิใจให้กับผู้เรียน ซึ่งได้ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่เน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน ตลอดจน พัฒนา ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ชุด กิจกรรมยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการ สอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ใน ระยะเวลาสั้น ทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (สุวิทย์และคณะ, 2550) ตารางที่ 1 รายงานผล การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (Ordinary National Education Test หรือ O-NET) การ วัดผลชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนวัดบางปะกอก ปีการศึกษา 2563-2564

จากการประเมินผลการเรียนรู้โรงเรียนปทุมมาศวิทยา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564 คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั้งในระดับของโรงเรียน และ ระดับประเทศ ในปีการศึกษา 2563 และถ้าพิจารณาทั้งสองปีการศึกษาพบว่า ผลการทดสอบ ทางการศึกษา ต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียนที่กำหนดไว้ จากปัญหาดังกล่าว จึงเกิดเป็นประเด็นคำถามจากหลาย ๆ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประเทศไทย ได้มีการถกเถียงและได้มีคำถาม ถึงปัญหาที่ทำให้เกิดคะแนนการสอบ ของวิชาวิทยาศาสตร์ลดลง และแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ทุกปีเช่นนี้ ว่าจะมีแนวทางแก้ไขปัญหานั้นต้นเหตุ ได้อย่างไร

ดังนั้นแล้ว จากข้อมูลผลการสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียน ปทุมมาศวิทยา ในปีการศึกษา 2565 ซึ่งใช้การสอนแบบปกติ ไม่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แต่เน้นการสอนตาม หนังสือเรียนเพียงอย่างเดียว ใช้สื่อการสอนค่อนข้างน้อย ไม่มีสื่อการสอนอื่น ๆ เพิ่มเติม ส่งผลให้ผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและ หลังการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ว่าเป็นวิธีสอนที่ทำให้ให้นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ สูงขึ้นได้หรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา หลังจากการใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนใช้ ชุดกิจกรรม วิทยาศาสตร์
3. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องบรรยากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. ชุดกิจกรรม เรื่อง บรรยากาศ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา หลังการใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์
3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่อง บรรยากาศ โดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05
4. ความพึงพอใจทางการเรียนการสอนเรื่อง บรรยากาศ โดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา ตำบลหนองบัวทอง อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 65 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ
- 2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน
- 2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง บรรยากาศ

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

- 3.1 ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์
 - 3.1.1 วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาจากการเรียนการสอน
 - 3.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
 - 3.1.3 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 3.1.4 ศึกษาหลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ แล้วนำรูปแบบ มาประยุกต์สร้างชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เพื่อความเหมาะสมกับการเนื้อหาที่เรียน
 - 3.1.5 จัดทำชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และใช้แนวทางในการวัดชุดกิจกรรมของวรรณัย ศรีเปารยะ
 - 3.1.6 นำชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ที่ไปทดลองภาคสนาม กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา จำนวน 35 คน

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้

3.2.1 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สาระที่ 3 วิทยาศาสตร์โลก และอวกาศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

3.2.2 ศึกษาหลักการ/คู่มือครู/เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

3.2.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน โดยแผนที่ 1 จำนวน 2 ชั่วโมง แผนที่ 2 จำนวน 2 ชั่วโมงและ แผนที่ 3 จำนวน 2 ชั่วโมง

3.2.4 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาและกิจกรรม เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและขั้นตอนการทำการกิจกรรม โดยพิจารณาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) ที่ค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

3.2.5 หากมีข้อปรับปรุง นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ ไปปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หรือหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

3.3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง บรรยากาศ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2566 ใช้เวลา 4 ชั่วโมง

4.1 ผู้วิจัยทำการนำชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ที่ไปทดลองภาคสนาม กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา จำนวน 35 คน

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง บรรยากาศ

4.3 ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา จำนวน 35 คนทำการแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากการใช้เครื่องมือการวิจัยทั้ง 3 รูปแบบ มาวิเคราะห์คอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณค่าสถิติที่เลือกใช้เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน และค่าแจกแจงแบบ ที่ เป็นต้น

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา ได้สรุปผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องบรรยากาศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	กิจกรรม			รวมคะแนน	แบบทดสอบ	
	1	2	3		ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(5)	(5)	(20)	30	(20)	(20)
1	4	5	15	24	7	19
2	4	5	15	24	3	17
3	4	4	14	22	3	18
4	4	5	15	24	5	17
5	4	5	15	24	3	15
6	5	5	18	28	9	20
7	4	5	17	26	10	18
8	5	5	15	25	4	20
9	5	5	19	29	9	20
10	4	5	15	24	9	20
11	5	5	17	27	3	19
12	4	5	15	24	9	19
13	4	5	15	24	7	16
14	4	5	15	24	8	20
15	5	5	17	27	8	19
16	4	5	15	24	6	20
17	5	5	19	29	7	12
18	5	5	19	29	3	10
19	5	4	16	25	6	13
20	5	4	16	25	6	18
21	5	5	19	29	9	13
22	5	5	18	28	9	13
23	5	5	17	27	4	16

เลขที่	กิจกรรม			รวมคะแนน	แบบทดสอบ	
	1	2	3		ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(5)	(5)	(20)	30	(20)	(20)
24	4	4	14	22	7	20
25	5	4	16	25	1	15
26	5	5	17	27	7	13
27	5	5	18	28	4	17
28	5	4	16	25	6	19
29	5	5	18	28	5	13
30	5	4	16	25	11	16
31	4	4	14	22	6	17
32	4	4	14	22	7	20
33	5	5	18	28	9	18
34	5	5	19	29	2	15
35	4	4	14	22	7	16
รวม	160	165	570	895	217	591
ร้อยละ	91.40	94.20	81.45	85.24	31.00	84.45
ค่าเฉลี่ย	4.57	4.71	16.29	25.57	6.20	16.89

$$E_1 / E_2 = 85.24 / 84.45$$

จากตารางที่ 1 แสดงค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องบรรยากาศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.24/84.45 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 แสดงว่าชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ ชุดกิจกรรม

กลุ่ม ตัวอย่าง	N	Df	คะแนน เต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t *
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ผู้เรียน	35	34	20	6.20	2.50	16.89	2.79	19.10

* ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่าวิกฤตของ t ที่ระดับ .05 df 34 เท่ากับ 1.69)

จากตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ ชุดกิจกรรม เรื่อง บรรยากาศ จากกลุ่มตัวอย่าง 35 คน คะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 6.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.50 ส่วนคะแนน ทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 16.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.79 เมื่อ วิเคราะห์ผลเปรียบเทียบคะแนนของผลการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test for Dependent Sample พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบค่า t ที่คำนวณ ได้ คือ 19.10 กับค่าวิกฤตของ t ในตารางเท่ากับ 1.69 ค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤตของ ในตาราง แสดงว่าคะแนนผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงผลคะแนนการวัดผลการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ ของกลุ่มตัวอย่างกับนักเรียนจำนวน 35 คน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (10)		คะแนนหลังเรียน (10)		ความก้าวหน้า	
	X	X ²	Y	Y ²	D	D ²
1	7	49	19	361	12	144
2	3	9	17	289	14	196
3	3	9	18	324	15	225
4	5	25	17	289	12	144
5	3	9	15	225	12	144
6	9	81	20	400	11	121
7	10	100	18	324	8	64
8	4	16	20	400	16	256
9	9	81	20	400	10	121
10	9	81	20	400	9	121
11	3	9	19	361	12	256

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (10)		คะแนนหลังเรียน (10)		ความก้าวหน้า	
	X	X ²	Y	Y ²	D	D ²
12	7	81	19	361	13	100
13	3	49	15	256	13	81
14	8	64	20	400	9	144
15	6	36	19	361	4	169
16	7	49	20	400	7	169
17	3	9	12	144	12	81
18	6	36	10	100	4	16
19	6	36	13	169	4	49
20	6	36	18	324	12	144
21	9	81	13	169	4	16
22	9	81	13	169	4	16
23	4	16	16	256	12	144
24	7	49	20	400	13	169
25	1	1	15	225	14	196
26	7	49	13	169	6	36
27	4	16	17	289	13	169
28	6	36	19	361	13	169
29	5	25	13	169	8	64
30	11	121	16	256	5	25
31	6	36	17	289	11	121
32	7	49	20	400	13	169
33	9	81	18	324	9	81
34	2	4	15	225	13	169
35	7	49	16	256	9	81
รวม	217	1,559	591	10,245	374	4,370
$\bar{X}$	6.20	44.54	16.89	292.71	10.69	124.86
S.D.	2.50		2.79			

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเรียนรู้การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ ที่สอนโดยใช้ กิจกรรม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.20 หลังเรียน มีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ

16.90 มีคะแนนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 10.69 คะแนน การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง บรรยากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่องบรรยากาศ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา และ 3) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องบรรยากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา ใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง บรรยากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่ามีประสิทธิภาพ 85.24/84.45 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผลการเรียนรู้ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ $6.20 + 2.50$ ค่าเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ $16.89 : 2.79$ ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งชุดกิจกรรม เรื่อง บรรยากาศได้ปรับเปลี่ยนมาจากชุดกิจกรรมของนายวรรณัย ศรีเปาะ โดยเพิ่มใบงานที่ 5 ซึ่งในใบงานที่ 5 ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของอากาศชั้น องค์ประกอบของอากาศแห้ง การคำนวณหามวลของไอน้ำ และให้ยกตัวอย่างเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ที่แสดงว่าในอากาศมีไอน้ำอยู่ ทำให้ชุดกิจกรรม เรื่อง บรรยากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมมาศวิทยา มีกิจกรรมที่มีคำถามครอบคลุมมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของ ปิยะวรรณ ช่างทอง (2559 : 31) พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ (ป้าชายเลน) เพื่อเสริมสร้างทักษะทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน คือ 83.80/81.03 ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุวธิดา ล้านสา (2558 : 33) พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และจิตวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน คือ 81.40/85.50 และสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ภาณุวัฒน์ เปรมปรี (2556 : 32) พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ระบบนิเวศน้ำจืดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน คือ 82.98/80.53 รวมทั้งสอดคล้องกับ พัชรี้ แก้วอาภรณ์ (2558 : 34) พบว่า ชุดกิจกรรม เรื่อง พิษใกล้ตัวเรา โดยใช้สวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ร่วมกับการ จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคุณภาพอยู่ใน ระดับดีมาก และมีประสิทธิภาพ 93.52/82.34

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำชุดกิจกรรม วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง บรรยากาศ ไปใช้ในการเรียนการสอนในเนื้อหาและระดับชั้นเดียวกันกับงานวิจัย ควรจัดเวลาที่ใช้ให้ยืดหยุ่น และเหมาะสมโดยคำนึงถึง ความแตกต่างในด้านความรู้ความสามารถระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาของ นักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ

1.2 ก่อนการนำชุดกิจกรรมไปใช้ ควรต้องทำความเข้าใจอย่างละเอียด ทั้งนี้เพื่อความมั่นใจและความพร้อมในการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการเรียนรู้จากการเรียนด้วยชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ทักษะปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์

2.2 ศึกษาผลการเรียนรู้ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ในชั้นบูรณาการ เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในชั้นสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

ปิยะวรรณ ช่างทอง. (2559). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ (ป่าชายเลน) เพื่อเสริมสร้างทักษะทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *VeridianE-Journal*. 9(2), 873-887.

พัชรี แก้วอาภรณ์. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่อง พืชใกล้ตัวเรา โดยใช้สวนพฤกษศาสตร์ โรงเรียนเป็น แหล่งเรียนรู้ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ภาณุวัฒน์ เปรมปรี. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ระบบนิเวศน้ำจืด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประเทียวิทยาทาน จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

สุวิธิดา ล้วนสา. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจิตวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เน้นการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

**พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ อำเภовารินชำราบ
จังหวัดอุบลราชธานี**

**Develop learning achievement with spelling skills exercises according to
the spelling standard of students in grades 4/6 Baan Dek Warin Chamrap
School Warin Chamrap District Ubon Ratchathani Province**

อิศราภรณ์ ราชชื่น

Issaraporn Rachachuen

โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ อำเภовารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

Baan Dek Warin Chamrap School Warin Chamrap District Ubon Ratchathani Province, Thailand

*Corresponding Author E-mail : xxxxxxx@gmail.com

วันที่รับบทความ

วันที่แก้ไขบทความ

วันที่ตอบรับบทความ

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ 3) พัฒนาการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดเรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 41 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ อำเภовารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ใช้เครื่องมือการวิจัย 4 ประเภท คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 9 แผน แบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกทักษะ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติการเปรียบเทียบใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test สถิติการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ และดัชนีประสิทธิผลใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และเมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.488 คะแนน ภายหลังการจัดการเรียนรู้ แล้วทดสอบหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.878 คะแนน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นร้อยละ 4.39 3) ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

ตามมาตรฐานตัวสะกด มีประสิทธิภาพ 85.21/ 85.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และ 4) นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด มีความพึงพอใจเฉลี่ยในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.370 และเมื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

คำสำคัญ (Keywords) : นักเรียน, แบบฝึกทักษะ, ประสิทธิภาพ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

Abstract

The purposes of this research are to 1) study academic achievement by developing learning achievement 2) compare academic achievement between before and after studying by developing learning achievement 3) develop writing and spelling words according to Subject Spelling Section Spelling words according to spelling rules To be effective according to the specified criteria of 80/80 and 4) study satisfaction with learning with spelling skills exercises according to the spelling section. It is quantitative research. There were a total of 41 target groups, which were students in grades 4/6 of Ban Dek Warin Chamrap School. Warin Chamrap District Ubon Ratchathani Province Four types of research tools were used: 9 learning plans, pre-class tests, skill exercises, and satisfaction questionnaires. Statistics used in data analysis are divided into 3 types: 1) Basic statistics used in data analysis, such as percentages, averages, standard deviations. 2) Comparative statistics used in data analysis, including t-test, statistical analysis. Performance analysis and the effectiveness index is used to analyze the data. The results of the research found that: 1) The results of organizing learning activities using spelling skills exercises according to the spelling section. Have a higher average academic achievement score And when testing the hypothesis using test statistics, it was found that the average score after studying was higher than before studying. Statistically significant at the 0.05 level. 2) The results of organizing learning activities using spelling skills exercises according to the spelling section found that before learning, the average score was 12.488 points. After organizing learning, Then test after studying The average score was 16.878 points, which resulted in a 4.39 percent increase in learning achievement after studying. 3) Results of developing learning achievement with spelling skills exercises according to the spelling section. has an efficiency of 85.21/ 85.60, which is higher than the criteria of 80/80 according to the assumptions set and 4) students who study by using spelling skills exercises according to the spelling section The average satisfaction level is very satisfied. with an average of 4.370 and when testing the statistical assumptions it was found that The average satisfaction level was at the very satisfied level.

Keywords : students, skill practice, efficiency, academic achievement, satisfaction.

บทนำ (Introduction)

ภาษาเป็นระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อติดต่อสื่อสารกัน โดยทำการตกลงในกลุ่มสังคมของตนว่าระบบสัญลักษณ์ที่กำหนดนั้นจะให้ใช้แทนสิ่งใดสิ่งหนึ่งภาษาเป็นสิ่งที่อยู่ติดกับมนุษย์ตลอดเวลาและมนุษย์ต้องใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ดังนั้นภาษาจึงเป็นหัวใจในการสื่อสาร อัครา บุญทิพย์ (อัครา บุญทิพย์, 2525) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า คือการใช้ภาษาและการสื่อสารทำ ความเข้าใจกันโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องสื่อสารซึ่งประกอบด้วยผู้ส่งสารคือผู้พูดหรือผู้เขียนส่งความรู้สึกนึกคิดโดยใช้ภาษาเป็นสื่อไปยังผู้รับสารคือผู้ฟังหรือผู้อ่าน การจัดการศึกษาในประเทศไทยแบ่งการศึกษาออกเป็นหลายวิชาในแต่ละรายวิชามีความสำคัญเป็นอย่างมากโดยเฉพาะการศึกษาของนักเรียนไทยกับรายวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการเรียนในทุกวิชาเด็กนักเรียนควรมีทักษะในการเขียนได้ถูกต้องรวมถึงทักษะการอ่านและการฟังเช่นเดียวเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของผู้คนเพราะในชีวิตประจำวัน การอ่านและการเขียนเป็นการสื่อความหมาย กล่าวคือต้องอ่าน เขียนได้ถูกต้องรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพด้วยความสำคัญดังกล่าวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ มีจุดหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดีมีปัญญาและมีความเป็นไทยมีศักยภาพในการศึกษาและประกอบอาชีพ

แนวคิดทฤษฎีทางการศึกษาเน้นกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนต้องสัมพันธ์สอดคล้อง เชื่อมโยงกันตลอดโดยจะขาดทักษะใดทักษะหนึ่งไม่ได้ ฉะนั้นการจัดการเรียนรู้ทักษะภาษาไทย จึงควรจัดกิจกรรมทักษะทั้ง 4 ให้ประสานสัมพันธ์สอดคล้องกันดังที่สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์ (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์. 2538 : 97) กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องจัดการเรียนรู้สัมพันธ์ทักษะไว้ดังนี้ 1. จัดสอนให้สัมพันธ์กันทั้งการใช้ภาษา หลักภาษาและวรรณคดี ส่วนการที่จะเน้น เนื้อหาในด้านใดนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของครูเพราะอาจจะเน้นที่การใช้ภาษา หลักภาษาไทย หรือวรรณคดีก็ได้ " ใหม่ 2. จัดสอนหลักภาษาให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด และการเขียนโดยใช้เนื้อหา หลักภาษา และใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ 3. จัดสอนให้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดในทุกบทเรียน แต่ละบทจะต้องให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะการฟัง อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กัน พูด 4. จัดสอนวรรณคดีให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนโดยเน้น เนื้อหาในวรรณคดี และใช้ทักษะทางภาษาประกอบการจัดกิจกรรม rights reserved

โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบได้จัดการศึกษาโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ตัวอย่างเช่น 1. เลือกกิจกรรมที่ให้แนวคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และทุกคนมีส่วนร่วม 2. กระบวนการตามธรรมชาติของภาษา คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนมีความสัมพันธ์ ต่อเนื่องกันโดยไม่แยกขบวนการตลอดเวลาเพราะในชีวิตประจำวันของมนุษย์จะใช้ทักษะทางภาษา คราวละไม่น้อยกว่าสองทักษะ เช่น ฟังกับคิด คิดกับพูด คิดกับเขียน ฟังพูดคิดเขียน อ่านคิดเขียน ฉะนั้นการสอนภาษาไทยควรต้องเกิดการบูรณาการ หรือฟังพูดอ่านเขียน 3. การสอนภาษาไทยโดยเฉพาะเด็กเล็ก ๆ ควรใช้สื่อการสอนเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจและมีความเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น และเพื่อช่วยให้เด็กเรียนด้วยความเพลิดเพลิน

เปลี่ยนแปลงวิธีสอนและกิจกรรมอยู่เสมอ สนุกสนาน 4. การเรียนภาษาต้องมีการฝึกฝนและปฏิบัติกิจกรรมให้มาก ๆ และบ่อย ๆ ภาษาไทย เป็นวิชาทักษะ เพราะฉะนั้นควรฝึกบ่อย ๆ การเรียนจึงจะได้ผลดี ครูควรหาแบบฝึกหัดให้เด็กฝึกหัด อย่างเพียงพอเพื่อให้เกิดความชำนาญโดยอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ 5. สอนภาษาไทยสัมพันธ์กับวิชาอื่น ขณะสอนภาษาไทย ถ้าเนื้อหานั้นไม่เกี่ยวข้องกับ วิชาใดควรสอนสัมพันธ์ได้เลย เช่น เล่าประวัติศาสตร์บางตอน วาดภาพจินตนาการในเรื่องสุภาพ จากทักษะการสอนที่กล่าวมาข้างต้น โรงเรียนบ้านเด็กได้จัดให้มีการสอบประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนทุกระดับชั้นโดยจัดให้มีการสอบประเมินทักษะด้านการอ่าน เขียน ซึ่งผลการประเมิน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียนที่สอบผ่านการประเมินในครั้งนี้และมีนักเรียนที่ยังมีคะแนนในผลการสอบแข่งขันที่ยังคงไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินโดยเฉพาะการประเมินทักษะด้านการเขียนของนักเรียน

ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนรู้ภาษานั้นต้องจัดกิจกรรมทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในทุกเนื้อหาเพราะการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นั้นต้อง เชื่อมโยงกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โดยใช้แบบฝึกทักษะ โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ อำเภовารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อประโยชน์แก่ครูผู้สอนได้นำแนวทางไปปรับปรุงประยุกต์ใช้ในการทำหน้าที่ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนแย้
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนแย้
3. เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำ จากชุดพัฒนาการอ่านคล่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนแย้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนการสอน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนแย้

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนแย้มีความแตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.057

3. เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

4. ความพึงพอใจทางการเรียนการสอนเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนไย อยู่ในระดับดีขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวนนักเรียนทั้งหมด 375 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งหมด 41 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้ 1. ศึกษาคู่มือการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบความสำคัญวิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 2. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ เอกสารหลักสูตรและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 3. ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือและแผนภาพโครงเรื่องที่เน้นการคิดวิเคราะห์สำหรับพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 4. ศึกษาวิธีเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนเสนอต่อที่ปรึกษา

งานวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมและการประเมิน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้ 1. ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวคิดเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบและเขียนตอบ จากเอกสาร ตารางต่าง ๆ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. วิเคราะห์เนื้อหาจากบทเรียนมาจัดทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยกำหนดโครงสร้างของเนื้อหาหรือเรื่องที่น่าสนใจวัดความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาไทย ในเรื่องต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับระดับพฤติกรรมความคิดวิเคราะห์ที่มุ่งวัด คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบย่อย (คิดวิเคราะห์ระดับข้อเท็จจริง) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (คิดวิเคราะห์ระดับแปลความ) การวิเคราะห์หลักการ (คิดวิเคราะห์ระดับประยุกต์/สรุปเรื่องราว) และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 3. สร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยให้ควบคุมเนื้อหา โดยจัดสร้างขึ้น 30 ข้อ 4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ จากนั้นทำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมิน นำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 5. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 41 คน 6. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) เกณฑ์ความยากของข้อสอบกำหนดไว้ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์อำนาจจำแนกของข้อสอบกำหนดไว้ 0.20 ขึ้น 7. นำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกตามเกณฑ์หาความเชื่อมั่น แบบทดสอบโดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR-20 เกณฑ์การหาความเชื่อมั่นของข้อสอบกำหนดไว้ .80 ขึ้น 8. นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งเพื่อพิจารณาความเห็นชอบ 9. นำแบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2565 จำนวน 41 คน เพื่อนำไปเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3 แบบวัดความพึงพอใจต่อการคิดวิเคราะห์และการเรียนในรายวิชาภาษาไทย เป็นแบบวัดความพึงพอใจที่มีลักษณะการตอบแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด ที่ใช้วัดความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาไทย จำนวน 6 ข้อ โดยสร้างข้อกระทงใหม่ ปรับข้อความที่ใช้วัดให้เหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้เป็นข้อกระทงเชิงบวก 7 ข้อ และเชิงลบ 3 ข้อ รวมทั้งหมด 10 ข้อ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดที่สร้างขึ้นไปให้ที่ปรึกษาการวิจัย และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความที่ใช้ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้สมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ใช้แบบการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดซ้ำ มีการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนเรียน และทดสอบหลังเรียนเรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามวันเวลา ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้

เวลาเรียนคาบปกติ 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 2 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง ทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows, Excel และ โปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ (TAP) ช่วยในการวิเคราะห์ค่าสถิติ สถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ สถิติพื้นฐาน และสถิติสรุปอ้างอิง

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการวิจัยเรื่อง พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบ้านเต็กวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ได้สรุปผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลัง และผลต่างของคะแนน

เลขที่	คะแนนผลการทดสอบ		ผลต่าง	หมายเหตุ
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	22	23	1	
2	11	15	4	
3	15	19	4	
4	12	19	7	
5	5	17	12	
6	9	18	9	
7	21	22	1	
8	12	14	2	
9	10	15	5	
10	8	15	7	
11	12	20	8	
12	9	15	6	
13	11	24	13	
14	13	15	2	
15	10	14	4	
16	10	14	4	
17	8	12	4	

เลขที่	คะแนนผลการทดสอบ		ผลต่าง	หมายเหตุ
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
18	15	17	2	
19	18	21	3	
20	11	14	3	
21	6	11	5	
22	9	13	4	
23	13	16	3	
24	16	17	1	
25	20	21	1	
26	15	20	5	
27	12	16	4	
28	9	14	5	
29	17	17	0	
30	12	17	5	
31	11	16	5	
32	11	11	0	
33	14	18	4	
34	15	16	1	
35	12	21	9	
36	8	18	10	
37	6	15	9	
38	15	20	5	
39	15	17	2	
40	15	16	1	
41	19	19	0	
รวม	512	618	180	
ค่าเฉลี่ย	12.488	16.878	4.390	
ค่าร้อยละ	41.6	56.3	2.1	

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.488 คิดเป็นร้อยละ 41.6 ของคะแนนทั้งหมด และเมื่อทดสอบภายหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.878คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.3 ของคะแนนทั้งหมด และพบว่าผลต่างจากคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.390 คิดเป็นร้อยละ 2.1 ของคะแนนทั้งหมด

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S	$\sum D$	$\bar{D}$	SD	t	p
ก่อนสอบ	41	12.488	4.319	180	4.390	3.224	8.719*	0.000
หลังสอบ	41	16.878	4.364					

* $p < .05$, $t(40, .05) = 1.684$

จากตารางที่ 2 ใช้สถิติทดสอบ ที่ เมื่อกำหนดค่าว่าจะเป็นในการปฏิเสธสมมติฐานหลัก เมื่อสมมติฐานหลักเป็นจริง (α) เท่ากับ .05 ค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ ที่ ที่ความเป็นอิสระ 40 จากการเปิดตารางเท่ากับ 1.684 แต่ค่า ที่ ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 8.719 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าวิกฤตที่เปิดจากตารางแสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา			
1. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.39	.703	มาก
2. เนื้อหามีความน่าสนใจทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนง่ายขึ้น	4.49	.637	มาก
3. จัดเนื้อหาได้เหมาะสมกับเวลา	4.56	.634	มากที่สุด
4. เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.29	.716	มาก
5. ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.24	.767	มาก
รวมด้านเนื้อหา	4.395	.263	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนรู้ได้	4.17	.803	มาก
7. ชุดแบบฝึกทักษะทำให้เรียนรู้ตามกระบวนการ	4.32	.650	มาก
8. ชุดแบบฝึกทักษะมีความน่าสนใจกระตุ้นการเรียนรู้	4.27	.807	มาก
9. ชุดแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น	4.24	.624	มาก
10. มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเกิดความสุขและไม่เครียด	4.29	.716	มาก
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.259	.375	มาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
11. ชุดแบบฝึกทักษะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	4.44	.673	มาก

12. ชุดแบบฝึกทักษะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถเขียนสะกดคำถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาไทย	4.46	.711	มาก
13. ชุดแบบฝึกทักษะส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าวิชาภาษาไทย	4.39	.703	มาก
14. ชุดแบบฝึกทักษะส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้	4.41	.741	มาก
15. การเรียนรู้แบบฝึกทักษะทำให้เกิดความภาคภูมิใจเห็นการพัฒนาการของตนเอง	4.56	.550	มากที่สุด
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.454	.335	มาก
รวมทั้งหมด	4.370	.1752	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.370$) เมื่อพิจารณารายชื่อนักเรียนมีระดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ชื่อ และมีระดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจกับเกณฑ์ระดับมากขึ้นไป

n	df	X	$\bar{X}$	S.D	μ	t	p
41	40	30	4.370	0.175	3.5	31.767*	0.00

* $p < 0.05$, $t(40, 0.01) = 2.423$

จากตารางที่ 4 ใช้สถิติทดสอบ ที สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว โดยทดสอบกับค่าเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์ (μ) ในระดับมากขึ้นไป (ระดับ 3.5) เมื่อกำหนดค่าความน่าจะเป็นในการปฏิเสธสมมติฐานหลัก เมื่อสมมติฐานหลักเป็นจริง (α) เท่ากับ .05 ค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ ที ที่ความเป็นอิสระ 40 จากการเปิดตารางเท่ากับ 2.423 แต่ค่า ที ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 31.767 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าวิกฤตที่เปิดจากตารางแสดงว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบ้านदैกวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานีมีระดับความพึงพอใจในระดับมากขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบ้านदैกวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยสามารถนำอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ 3) พัฒนาการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดเรื่อง การเขียนสะกดคำตาม

มาตราตัวสะกด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานีมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.488 คะแนน ภายหลังการจัดการเรียนรู้ แล้วทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.878 คะแนน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นร้อยละ 4.39 และเมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบ ที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และอันเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่สร้างขึ้นโดยได้มีการวิเคราะห์หลักสูตร ศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นจึงมีการกำหนดเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะซึ่งมีขั้นตอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง ซึ่งชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด นี้เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก่อให้เกิดประโยชน์สำหรับครูและนักเรียนหลายอย่าง และการวิจัยพบว่าการสอนการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 ทำให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นครูที่สอนวิชาภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดควรใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด จึงมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของอดุลย์ ภูปลื้ม (2560, บทคัดย่อ) ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำละคำผลการเปรียบเทียบ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำกับแบบฝึกที่จัดคำละคำ ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดย นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกที่จัดคำละคำ

2. ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 85.21/ 85.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับมณฑนา พันธประสิทธิ์ (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาคนควา เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 21 คนโรงเรียนบ้านดงเรือง อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าคือชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความจำนวน 6 ชุด ผลการศึกษาคนควาพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.06/81.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้และดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ .49

3. ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ผลการดำเนินการพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 ในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.395 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.263 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.259 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.375 ระดับความพึงพอใจมาก 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.454 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.335 ระดับความพึงพอใจมาก โดยระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด 4.370 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.175 ระดับความพึงพอใจมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของอดุลย์ ภูปลื้ม (2560, บทคัดย่อ) ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้สรุปว่าระดับความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 การใช้แบบฝึกทักษะ เนื่องจากแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง ดังนั้นจึงสามารถใช้สอนแทนครูได้ หากครูผู้สอนจะนำไปใช้ ควรมีการปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสนใจความรู้ความสามารถของนักเรียน และครูต้องคอยดูแลให้คำแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างใกล้ชิด
 - 1.2 การปฏิบัติกิจกรรมควรเป็นไปตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในแบบฝึกทักษะแต่ละชุด แต่ครูผู้สอนก็สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ได้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ ครูผู้สอนต้องคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนด้วย เพื่อจะได้ช่วยเหลือ แก้ไข ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กำลังใจแก่นักเรียน
 - 1.3 การประเมินผลหลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมเรื่อง การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด ในแบบฝึกทักษะแต่ละเล่มแล้ว ครูต้องแจ้งให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมของเล่มนั้น ๆ ด้วย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติกิจกรรมครั้งต่อไป หรือจะได้ทำการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการเปรียบเทียบนำแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นไปสอนเปรียบเทียบกับวิธีสอนอื่น เช่น วิธีสอนแบบร่วมมือ วิธีสอนแบบใช้เทคนิคผังความคิด ในเนื้อหาเดียวกันและชั้นเดียวกันเพื่อจะได้เป็นการส่งเสริมและเป็นการหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
 - 2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคงทนของความสามารถในการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนวิธีอื่น

เอกสารอ้างอิง (References)

มณฑนา พันธประสิทธิ์. (2543). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

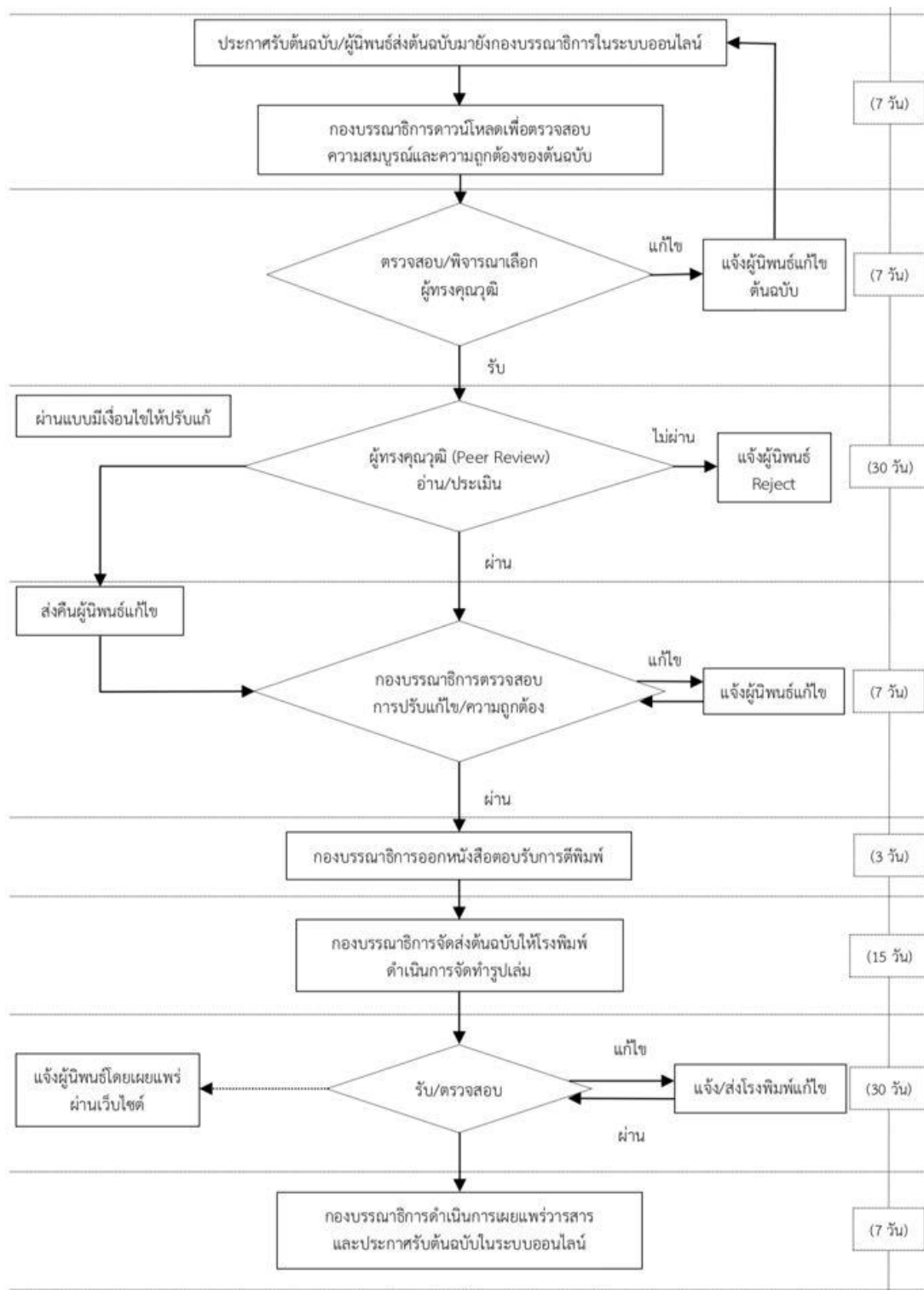
สุจิตต์ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. (2536). วิธีสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดทำเป็นกลุ่มคำ และแบบฝึกที่จัดทำคำละคำ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อัศรา บุญทิพย์. (2525). การใช้ภาษา. [Online]. Available : [http : //www.cmruir.cmru.ac.th](http://www.cmruir.cmru.ac.th) > bitstream.

ภาคผนวก (Appendex)

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ : ระยะเวลา (จำนวนวัน) ที่ปรากฏในขั้นตอนอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

สำนักงาน :

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา อาคาร 28 ชั้น 1
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-710000, 094-5694453

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>

E-mail : graduate_journal@srnu.ac.th

ISSN XXXX -XXXX (Print)

ISSN XXXX -XXXX (Online)

นโยบายและขอบเขตการตีพิมพ์เผยแพร่ (Scope and Publication Policies)

วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีนโยบายในการส่งเสริม รวบรวมและเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณาจารย์ บุคลากร นักวิชาการ ตลอดจนผู้สนใจทั้งภายในและภายนอกสำหรับการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับชุมชนและสังคม โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมทางด้านสังคมศาสตร์และด้านการศึกษา กำหนดการตีพิมพ์ปีละ 2 ฉบับ ออกราย 6 เดือนคือ เล่มที่ 1 มกราคม-มิถุนายน และเล่มที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม โดยรูปแบบผลงานที่วารสารจะรับพิจารณามี 2 ประเภทคือบทความวิชาการและบทความวิจัย ซึ่งจะต้องได้รับการตรวจสอบทางวิชาการ(Peer Review) โดยมีผู้พิจารณา 3 คน ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน จากหลากหลายสถาบัน เพื่อให้วารสารมีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล และนำไปอ้างอิงได้ ผลงานที่ส่งมาตีพิมพ์ จะต้องมีการระบ่งงานทบทวนความรู้เดิมและเสนอความรู้ใหม่ที่ทันสมัยรวมทั้งข้อคิดเห็นที่เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่าน ผลงานจะต้องไม่เคยถูกนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ใน วารสารอื่นใดมาก่อน และไม่ได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารใด ๆ

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ (Consideration and selection of articles)

บทความที่ส่งมายังวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษาจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) อย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้พิมพ์ภายนอกจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในหนึ่งท่านและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้พิมพ์ภายในสถาบันจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสารทั้งสามท่านที่มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้พิมพ์บทความและผู้พิมพ์บทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความเช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์

ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้นิพนธ์แต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา ตีพิมพ์บทความประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. บทความวิจัย

รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจทันต่อเหตุการณ์และยุคสมัย ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใด ๆ มาก่อน ควรมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้นิพนธ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำเป็นคำสำคัญของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้ค้นคว้าข้อมูล

1.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนของเนื้อหาที่อธิบายถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ทั้งนี้ ควรอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ

1.6 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย(ถ้ามี)อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา โดยการอนุมานกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีได้อย่างกระชับและเข้าใจง่าย

1.8 สมมติฐานการวิจัย(ถ้ามี) สมมติฐานที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษากับคำตอบที่ผู้วิจัยคาดคะเนโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถสื่อความหมายได้โดยตรง

1.9 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods) อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียด และชัดเจน กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษา เช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้และวิธีการเก็บข้อมูลในการวิจัยมีความเหมาะสมและคุณภาพ รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1.10 ผลการวิจัย (Research Results) เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่องหรือแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ ตามความเหมาะสม

1.11 อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion) อภิปรายผลโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำข้อค้นพบของงานวิจัยมาอภิปรายเพื่อเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

1.12 ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions) ระบุข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1.13 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือการอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้ค้นคว้าด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author./Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

2. บทความวิชาการ

หัวข้อและเนื้อหาควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ชัดเจน รวมถึงใช้ทฤษฎีวิเคราะห์และเสนอแนะประเด็นอย่างสมบูรณ์ ควรมีองค์ประกอบดังนี้

2.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษบรรทัดถัดมา

2.2 ผู้นิพนธ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำเป็นคำสำคัญของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสมสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

2.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา

2.6 เนื้อหา (Content) เนื้อหาบทความ มีการแบ่งประเด็นเรื่องย่อย ๆ และการจัดเรียงลำดับเป็นไปตามรายละเอียดของเนื้อหา

2.7 บทสรุป (Conclusion) การสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดออกอย่างชัดเจน กระชับ โดยมีการสรุปปิดท้ายเนื้อหาที่นำเสนอ

2.8 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ

การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์ด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และ เลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author./Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา ต้องส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ได้ที่ <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs> และสำเนาหลักฐานการชำระเงินค่าธรรมเนียมมาที่

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา อาคาร 28 ชั้น 1

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044-710000, 094-5694453 / 044-514694

รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ

1. การเตรียมต้นฉบับบทความ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขนาดต้นฉบับ ขนาดหน้ากระดาษ A4 โดยมีการตั้งค่าหน้ากระดาษความกว้าง 8.5 นิ้ว และความสูง 11 นิ้ว โดยเว้นระยะห่างระหว่างขอบกระดาษด้านบนและด้านซ้าย 1 นิ้ว ด้านขวาและด้านล่าง 1 นิ้ว

1.2 รูปแบบการพิมพ์ เนื้อหาในบทความส่วนแรก จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย บทคัดย่อ และคำสำคัญ อยู่ส่วนหน้าแรก ส่วนที่สอง จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือเนื้อหาบทความที่อยู่ส่วนหน้าที่สองเป็นต้นไป

1.3 ใช้รูปแบบตัวอักษร TH SarabunPSK พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด

1.4 หัวกระดาษ ประกอบด้วยเลขหน้า ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านขวาบน

1.5 ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 18 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ

1.6 ชื่อผู้พิมพ์ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุล ไม่ต้องมีคำนำหน้า เว้น 2 เคาะระหว่างชื่อและนามสกุล ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษใต้ชื่อเรื่อง

1.7 เครื่องหมายเลข¹ เขียนไว้บนนามสกุลผู้พิมพ์ เพื่อระบุสังกัดคณะ หน่วยงาน และอีเมลของผู้พิมพ์

1.8 หัวข้อของบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.9 เนื้อหาบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ บรรทัดแรกเว้น 7 ตัวอักษรจากขอบกระดาษด้านซ้ายและพิมพ์ให้ชิดขอบทั้งสองด้าน ส่วนเนื้อหาบทความที่อยู่หน้าที่สองเป็นต้นไปให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์เช่นกัน ทั้งนี้ ควรมีความยาวไม่เกิน 500 คำ และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) และคุณค่าหรือการนำไปใช้ประโยชน์

1.10 หัวข้อคำสำคัญภาษาไทยและอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย ระบุคำสำคัญที่นำไปใช้เป็นคำค้น คำสำคัญแต่ละคำค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ทั้งนี้ ควรมีคำสำคัญ 3-5 คำ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร

1.11 หัวข้อเรื่อง ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.12 หัวข้อย่อ ย่อ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ระบุหมายเลขหน้าหัวข้อย่อโดยเรียงตามลำดับหมายเลข

1.13 จำนวนต้นฉบับ ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า โดยนับรวมตาราง รูปภาพ แผนภูมิ และเอกสารอ้างอิง

1.14 การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) และการระบุแหล่งที่มา โดยมีรูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้ค้นคว้าด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author./Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

1.15 ตาราง รูปภาพ และแผนภูมิ กรณีเป็นตารางให้ชื่อตารางอยู่ด้านบน กรณีที่เป็นรูปภาพหรือแผนภูมิ ให้ระบุชื่อรูปภาพหรือแผนภูมิอยู่ด้านล่าง ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

ตารางที่ 1 รายละเอียดรูปแบบการเตรียมต้นฉบับบทความ

รายละเอียด	ขนาดอักษร	รูปแบบ	ชนิด
ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	กึ่งกลาง	ตัวหนา
ชื่อผู้นิพนธ์ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	16	กึ่งกลาง	ตัวหนา
หน่วยงานที่สังกัด (เชิงอรรถ : Footnote) (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
บทคัดย่อ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
คำสำคัญ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อหลักตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อย่อย	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
เนื้อหาตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
ตาราง			
ชื่อตาราง (ตารางที่ : จัดไว้บนตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อตาราง (พิมพ์ต่อจากชื่อตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
รูปภาพ/แผนภูมิ			
ชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (ภาพ/แผนภูมิที่ : จัดไว้ใต้รูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (พิมพ์ต่อจากชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี โดยใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งผู้ค้นคว้าที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ			
เอกสารอ้างอิง : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association citation style)			
โดยการอ้างอิงเอกสารให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้ค้นคว้าด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบ			

จำนวนต้นฉบับ : ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า

2. การเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

2.1 การเขียนเอกสารอ้างอิงให้ใช้ตามรูปแบบของ APA (American Psychological Association citation style) โดยการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ผู้นิพนธ์ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย หากผู้นิพนธ์มีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อผู้นิพนธ์ทุกคน โดยจัดเรียงตามพยัญชนะ สระ ตามรูปแบบการอ้างอิงตามลำดับก่อนหลังให้ถูกต้อง

2.2 การเรียงลำดับเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (References) ให้เรียงตามลำดับอักษรของผู้นิพนธ์ โดยไม่ต้องมีตัวเลขกำกับ ให้เริ่มต้นด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาไทยก่อน และต่อด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาต่างประเทศ และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ่านนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

2.3 ในกรณีที่อ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทย หากต้องการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษให้แปลเอกสารอ้างอิงนั้นเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และปีพุทธศักราชให้ปรับเป็นปีคริสตศักราช โดยนำไปต่อท้ายรายการอ้างอิงข้างต้นภายใต้หัวข้อ Translated Thai References และให้วงเล็บคำว่า [In Thai] ไว้ท้ายเอกสารอ้างอิงด้วย และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ่านนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างลำดับการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

วันชัย สุขตาม. (2560). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
ลออรัตน์ จิตต์พงษ์, เบญญาภา กาลเขว้า, ประทีป กาลเขว้า. (2562). พฤติกรรมการบริโภคผักให้ปลอดภัยจากสารพิษของประชาชนบ้านแสนสำราญ ตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. **วารสารสภาการสาธารณสุขชุมชน**. 1(1) : 53-60
Nakorn Chaiwongsakda, Prawet Anunauea, Niwest Jeenaboonrueang, Seksan Winyangkul, Kwanruan Sinnarong, Thanakorn Jakkaew, et al. (2015). Vehicle routing by using a saving algorithm and the traveling salesman problem: a case study of a drinking water factory. **TJOR**. 3(1) : 51-61.

3. รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

3.1 หนังสือ (Book)

ชื่อ/นามสกุลผู้นิพนธ์./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อหนังสือ**./ครั้งที่พิมพ์ (ถ้ามี)./เมืองที่พิมพ์./:สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Book**./ Edition of Book./ Place of Publication./: Publisher Name.

ตัวอย่าง

กฤษณา วงษาสันต์. (2542). **วิธีไทย**. กรุงเทพฯ : เจริญทรัพย์ เอ็ดดูเคชั่น.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**. New york : John wiley & sons.

3.2 รายงานทางวิชาการ

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อเรื่อง/เมืองที่พิมพ์/หน่วยงานที่เผยแพร่.

Author./(Year of Publication)/Title./Edition of Book./Place of Publication/./Publisher Name.

ตัวอย่าง

อัคราพร สุขทอง. (2558). **การพัฒนาเทคนิคการสอน “เรียมอันเร” จากภูมิปัญญาชาวบ้านสุรินทร์**.

สุรินทร์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Hickman, George A. (2010). **The Management of Teaching for Quality Improvement Chiang Mai Thailand**. Chiang Mai : Chiang Mai University.

3.3 วิทยานิพนธ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อวิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระดับ/(บัณฑิต, มหาบัณฑิต, ดุษฎีบัณฑิตให้
ระบุลงให้ชัดเจน)/ชื่อสถานศึกษา.

Author./(Year of Publication)/Title of Thesis./Degree of Thesis./Publisher Name.

ตัวอย่าง

คณินนิตย์ ไสยโสภณ. (2554). **คุณค่าและความเชื่อตำนานนาครที่มีอิทธิพลต่อวิถีประชากรกลุ่มชนลุ่มน้ำแม่โขง
ในเขตวัฒนธรรมศรีโคตรบูร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การ
พัฒนาภูมิภาค (กลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง)บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Kaewnimitchai, N. (1996). **An Analysis of College Student Culture in Thai Higher Education
Institutions**. Doctoral Dissertation Graduate School Chulalongkorn University.

3.4 รายงานการประชุม

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ/ในชื่อรายงานการประชุม/วันเดือนปีที่จัด/เลขหน้า/
สถานที่/สำนักพิมพ์.

Author./(Year of Publication)/Title of Article./In Title./Date of Publication./page./Place of
Publication/./Publisher Name.

ตัวอย่าง

วิสูตร อยู่คง. (2537). การฟื้นตัวของป่าชุมชนดงใหญ่. ในการบรรยายเรื่องการฟื้นฟูป่าโดยช่วยต้นไม้ให้สืบพันธุ์ตามธรรมชาติ. วันที่ 11 เมษายน 2537. หน้า 10-11. กรุงเทพฯ : ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชน.

Sinlarat, P. (1995). Success and Failure of Faculty Development in Thai University. In Preparing Teachers for all the World's Children : An Era of Transformation Proceedings of International Conference, Bangkok. pp. 217-233. Bangkok : UNICEF.

3.5 วารสาร

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์.(ปี)/ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่พิมพ์(ฉบับที่พิมพ์)/:เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.
Author./ (Date of Publication)./Title of Article./Name of Journal./Year(Volume)/:page.

ตัวอย่าง

สารภี วรรณตรง. (2559). ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : สุวรรณภูมิ-อุษาคเนย์ ภาคพิสดาร. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. 18(1) : 129-134.

Cooray, V. (1992). Horizontal Fields Generated by Return Strokes. Radio Science. 27(9) : 529-537.

3.6 หนังสือพิมพ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์.(ปี./เดือน/วันที่พิมพ์)/ชื่อบทความ./ชื่อหนังสือพิมพ์./เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.
Author./ (Date of Publication)./Title of Article./Name of Newspaper./page.

ตัวอย่าง

ปรียา เหล่าวิวัฒน์. (2549, พฤศจิกายน 6). เกียรติอันภาคภูมิใจ. กรุงเทพธุรกิจ. หน้า 6.

Jewell, Mark. (2006, November 7). Silent Aircraft' Spreads its Wings. Bangkok Post. p. B5.

3.7 สื่ออินเทอร์เน็ต

ชื่อ/นามสกุลผู้เผยแพร่.(ปี)/ชื่อบทความ./[ประเภทสื่อที่เข้าถึง]/เข้าถึงได้จาก:/แหล่งข้อมูลหรือที่อยู่เว็บไซต์./สืบค้น/วัน/เดือน/ปีที่สืบค้น.

Author./ (Year of Publication)./Title of Article./[Online]./Available:/:Name of website./Retrieved/Date of Publication.

ตัวอย่าง

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. (2548). **พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.moc.go.th/thai/dbe/ecoco/e-com 3.htm>. สืบค้น 3 กรกฎาคม 2548.

Costello, M. (2002). **Sic! of Stocks? Here Are 7 Alternatives. W.** [Online]. Available : http://momey.cnn.com/2002/07/09/pf/investing/q_alternatives/index.htm. Retrieved July 11, 2002.

3.8 การสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์./ (ปี./เดือน/วันที่)./ตำแหน่ง(ถ้ามี)./สัมภาษณ์.

Name of Interview./ (Date of Publication)./position./Interview.

ตัวอย่าง

เกษม จันทร์แก้ว. (2554, สิงหาคม 1). นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. สัมภาษณ์.

Waterworth, Peter. (2003, December 1). Principal lecturer, Deakin University. Interview.

การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อและการสมัครเป็นสมาชิกวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา กรุณาติดต่อ
กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา อาคาร 28 ชั้น 1
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-710000, 094-5694453
<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>
E-mail : graduate_journal@srnu.ac.th

อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ 3 ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ 200 บาท ไม่รวมค่าส่ง

อัตราค่าสมาชิก

ปีละ 1,000 บาท

จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน (Publication Ethics)

จริยธรรมของผู้นิพนธ์/ผู้แต่ง (Ethics of the Authors)

1. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่ง ต้องได้รับความเห็นชอบในการส่งบทความจากผู้ร่วมนิพนธ์(ถ้ามี)
2. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งที่มีชื่อปรากฏในบทความทุกคน ต้องเป็นผู้ที่มีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง
3. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งต้องรับรองว่าผลงานที่ส่งมานั้นเป็นผลงานใหม่ และไม่เคยตีพิมพ์ที่ไหนมาก่อน
4. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งต้องรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในการทำวิจัย โดยต้องไม่บิดเบือนข้อมูล หรือให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ
5. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งบทความต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำซ้อนของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20%
6. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งบทความจะต้องปรับบทความตามรูปแบบและขนาดตัวอักษรตามแบบฟอร์ม (template) ของวารสาร
7. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งต้องอ้างอิงผลงานของผู้อื่น หากมีการนำผลงานเหล่านั้นมาใช้ในบทความของตัวเอง เช่น ภาพ ตาราง เป็นต้น
8. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา

จริยธรรมของผู้บรรณาธิการวารสาร (Ethics of Editors)

1. บรรณาธิการต้องพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ตนเองรับผิดชอบ
2. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ
3. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่
4. บรรณาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียนและผู้ประเมิน
5. บรรณาธิการต้องมีการตรวจสอบบทความในด้านการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง
6. เมื่อบรรณาธิการตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น จะต้องระงับการประเมินและติดต่อผู้เขียน เพื่อพิจารณาตอบรับหรือปฏิเสธการตีพิมพ์การตีพิมพ์
7. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียน ซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

จริยธรรมของผู้ประเมิน (Ethics of Reviewers)

1. ผู้ประเมินบทความ ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง ในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

2. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความเห็นว่าตนเองมีผลประโยชน์ที่ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ / ผู้แต่ง เช่น [กรณี รู้จักกับตัวผู้นิพนธ์ / ผู้แต่งเป็นการส่วนตัว เป็นผู้ร่วมโครงการที่ปรึกษา อื่น ๆ] ผู้ประเมินต้องแจ้งต่อบรรณาธิการโดยตรงทันที เพราะอาจทำให้ขาดอิสระในการให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของบทความนั้น ๆ ได้ โดยทั้งนี้ผู้ประเมินสามารถที่จะปฏิเสธการเป็นผู้ประเมินบทความเรื่องดังกล่าว
3. ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่จะมีต่อสาขาวิชานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงาน
4. ผู้ประเมินบทความไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความวิจัย
5. หากผู้ประเมินบทความทราบว่ามีส่วนใดของบทความที่มีความเหมือน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบด้วย

แบบฟอร์ม

การส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

2. วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุด.....ตำแหน่งวิชาการ(ถ้ามี).....

3. สถานภาพผู้พิมพ์

☐ อาจารย์ในสถาบันการศึกษา (ชื่อสถาบัน).....

โปรแกรม/สาขาวิชา/ภาควิชา.....คณะ.....

☐ บุคคลทั่วไป (ชื่อหน่วยงาน)

4. ขอส่งนิพนธ์ต้นฉบับ (Original Article) ได้แก่

☐ บทความวิจัย เรื่อง

☐ บทความวิชาการ เรื่อง.....

5. ชื่อผู้พิมพ์ร่วม (ถ้ามี).....

6. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์มือถือ.....โทรศัพท์/โทรสาร.....

E-mail.....

7. สิ่งที่ส่งมาด้วย

☐ เอกสารพิมพ์ต้นฉบับทางออนไลน์ <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>

ชื่อแฟ้มข้อมูล.....

☐ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ยังไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อนและไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

ลงนาม.....ผู้พิมพ์

(.....)

วันที่...../...../.....

ใบตอบรับการเป็นสมาชิก

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ที่อยู่ (สามารถติดต่อได้).....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

มีความประสงค์จะขอรับเป็นสมาชิกวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

- ☐ สมาชิกประเภทรายปี 1 ปี 6 ฉบับ ราคา 1,000 บาท
- ☐ จัดซื้อวารสาร เล่มละ 200 บาท ปีที่.....ฉบับที่.....จำนวน.....เล่ม
- รวมเป็นเงิน.....บาท

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้ชำระโดย

- ☐ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
- ชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
- เลขที่บัญชี XXX-X-XXXXX-X ประเภทบัญชี สะสมทรัพย์

โปรดนำส่งวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

สถานที่ติดต่อ ☐ ที่บ้าน ☐ ที่ทำงาน

เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินและใบสมัคร

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา อาคาร 28 ชั้น 1

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044-710000, 094-5694453

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>

E-mail : graduate_journal@srru.ac.th

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

ACADEMIC JOURNAL OF GRADUATE SCHOOL

Website us
<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>

โครงการบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์